

Библейски уроци

Това
ние **вярваме (II)**

год. 85, бр. 2
април-юни 2009

Съботни библейски уроци
януари, февруари, март 2009 г.

Това ние вярваме (II)



Съдържание

1. Покаяние и обръщане
 2. Християнско съвършенство
 3. Кръщение
 4. Измиване на нозете
 5. Господната вечеря
 6. 2300 пророчески дни
 7. Светилището
 8. Денят на умилолюбивеността
 9. Бракът – една Божествена институция
 10. Християнското семейство
 11. Истинско възпитание
 12. Духът на пророчеството
 13. Четирите световни империи в пророчеството
- Програма за общообразователния час в събота след обед
Програма за сутринното и вечерното богослужение

Съботните библейски уроци, една програма за всекидневно изучаване, са основани единствено върху Библията и Духа на пророчеството, без допълнителни коментари. Забележките са по възможност толкова кратки, колкото да предадат кратко известни мисли. В някои случаи са поставени скоби за осигуряване на яснота, подходящ контекст и гладка четливост. Изучаването на посочените в началото на всеки урок четива от Духа на пророчеството се препоръчва настойчиво.

Уроците са изготвени от

Генералната конференция на АСД РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ
Internet: <http://www.sdarm.org> e mail: info@sdarm.org

Църква

АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

ул. Св. св. Кирил и Методий № 74 1202 гр. София

тел. 9 83 11 05

За кореспонденция: ПК 1202 1000 гр. София

e mail: sdarm@abv.bg

ISSN 1312-1200

Предговор

През това тримесечие учениците на Съботното училище по целия свят ще продължат разглеждането на серията от уроци под общото заглавие “Това ние вярваме”, защото “ние няма защо да се страхуваме за бъдещето, освен да не забравим пътя, по който Господ ни е водил и поуците, които Той ни е дал в нашата минала история.” *Ежедневен бюлетин на ГК, 26.I.1893*

Има много основни истини, съществени за нашето разбиране на вечното евангелие на Исус Христос. Тези славни истини трябва да бъдат напълно разбрани и да размишляваме върху тях, защото само едно повърхностно познание не ще задоволи нуждата на душата. Трябва да гладуваме и жадуваме за правдата, защото само тогава можем да бъдем наситени (Мат. 5:6).

“Има един вид вяра, която приема за дадено, че имаме истината; но вярата, която приема Бог в Неговото Слово, която действа чрез любов и очисти сърцето, се среща твърде рядко. Не всички, които изповядват истината, са обърнати, въпреки че може да мислят, че са обърнати. Някои случайни погрешни емоции, идеи и въображения или решения, оформени с тяхна собствена сила, се считат за обръщане. Но вярата е жив, постоянен принцип. Нейният предмет е истината – божествената, вечната, непроменима истина. Истинската, неподправена, спасителна вяра е неразделна от покаянието и обръщането, и ще проявява плодовете на Духа. Тя е едно постоянно, съзнателно доверие в Исус. Единствената надежда на грешника е в заслугата на един разпнат и възкръснал Спасител. Няма разчитане на собствените ни усилия, въпреки че такива усилия трябва да бъдат положени.

Имаме една сериозна вест и тя не е поверена само на проповедниците. Мъже и жени, които никога не ще бъдат призвани за проповедници, могат да имат дял да участват в предупреждаването на света. Те трябва да оставят да свети тяхната светлина.” *PX, 27.XI.1883*

Тези теми са жизненоважни за нашето спасение. Принципите, предадени в тези основни доктринални уроци, трябва да бъдат ясно въведени в ежедневната ни житейска опитност и навсякъде занесени на народа. Времето, оставащо до завръщането на нашия Господ е кратко, но има един свят, който се намира в голяма тъмнина и невежество относно тези спасителни истини. “Когато дойде Човешкият Син ще намери ли вяра на земята?” (Лука 18:8).

Да може тези ценни уроци да бъдат скъпоценно благословение и източник на светлина и сила за верните души по света е сериозната молитва на

Съботно-училищния отдел при Генералната конференция

4 април 2009 г.

Даренията от първата събота за Белиз

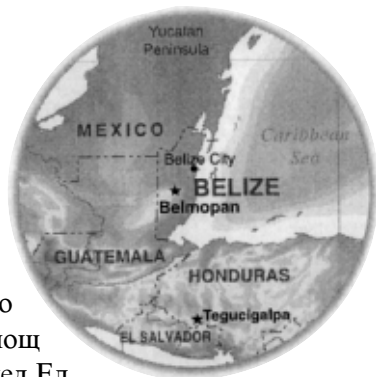
Любезни братя и сестри по всички
части на света,

Белиз е разположен на североизточното крайбрежие на Централна Америка. С площ от 22 965 кв. км той е малкият народ, след Ел Салвадор, на американския континент, с най-малко население – 297,000 жители. На север и северозапад Белиз граничи с Мексико, на запад и юг с Гватемала и на изток с Карибско море, при което има 280 км. крайбрежна линия. Белиз, до 1973 г. познат като Британски Хондурас, беше последната британска колония на американския континент. Той постигна независимост на 21.IX.1981 г., но остана член на Британската общност.

Делото на Реформаторското движение започна през 1994 г., когато един брат от Хондурас пристигна да работи тук като библиейски работник. Скоро беше организирана мисия и регистрирана от правителството през 2002 г. От започването на делото нашите вярващи бяха взели под наем една къща за богослужение, но мястото е вече тясно, за да побира увеличаващия се брой богомолци. Съзнавайки настоящата ни нужда от мисионска централа като фар за светлина в тази страна, решихме да купим един добър имот в град Белиз. Макар че всеки един е жертвал много при набирането на средства, за да се започне изграждането, стана необходимо да вземем за строежа и заем от банката.

Когато ще се събират даренията, определени за Белиз, молим се и се надяваме, Господ да докосне сърцето ви, да помогнете с вашите средства, за да напреднем с нашия проект.

Вашите братя и сестри от Белиз



Покаяние и обръщане

“И всичките люде го видяха да ходи и да слави Бога.” (Деяния 3:19)

“Истинската, спасителна вяра е неразделна от покаянието и обръщането и ще проявява плодовете на Духа. Тя е едно постоянно, съзнателно доверие в Исус. Единствената надежда на грешника е в заслугите на един разпнат и възкръснал Спасител.” РХ, 27.XI.1883

Препоръчвани четива: Пътят към Христа, 10-25 (*Божията любов към човека, Покаяние* - от “Исус не скриваше нито една дума от истината” до “Исус беше казал: Когато Аз бъда издигнат от земята”); 49-56 (*Нашата вяра и приемането ни от Бога*)

Неделя 29 март

1. ИСТИНСКОТО СЪСТОЯНИЕ НА ЧОВЕКА

а. Как описва Божието Слово духовното състояние на една необърнатата личност? Ефесяни 2:1-3; Колосяни 2:13

“По естество ние сме отчуждени от Бога.” ВЖ 87

б. Какво е състоянието на цялото човечество? Римляни 3:10-18

“Да не притежаваме благодатта на Божия Дух е наистина тъжно. Но състоянието ни е още по-ужасно, когато сме лишени от духовност и от Исус Христос, а се опитваме да се оправдаваме, казвайки на онези, които се тревожат за нас, че нямаме нужда от техните притеснения и съжаления. Силата на самоизмамата в човешкия ум е страшна! Каква слепота! Да наричаш светлината тъмнина и светлината тъмнина!” СЦ, IV, 84

“Ние трябва да имаме познание за самите нас, познание, което има за резултат покаяние, преди да намерим опрощение и мир. Христос може да спаси само този, който познава себе си, че е грешник. Ние трябва да познаваме истинското си състояние, в противен случай не ще чувстваме нуждата си от Христовата помощ. Трябва да съзнаем нашата опасност иначе не ще прибегнем в прибежището. Трябва да чувстваме болката от нашите рани, иначе не ще желаем изцеление.” ЗВ, 9.IV.1902

Понеделник

30 март

2. НУЖДАТА НА ГРЕШНИКА;

а. Коя важна истина трябва да помним, както е записана в притчата за фарисея и митаря? Лука 18:10-14; Псалм 51:17

“Митарят бе влязъл в храма с другите богомолци, но скоро се отдръпна от тях, защото се чувстваше недостоеен да сподели поклонението им. Стоеше надалеч, “не щеше нито очите си да подигне към небето, но удряше се в гърди”, обзет от силна болка и отвращение от себе си. Чувстваше, че е прегрешил пред Бога и е грешен и нечист. От заобикалящите го не очакваше нищо, дори и съжаление, защото те гледаха на него с укор. Осъзнаваше, че няма никаква заслуга, която би го препоръчала пред Бога и в дълбокото си отчаяние извика, задавен в ридания: “Боже, бъди милостив към мене, грешника.” Той не се сравни с другите...” ПХ 85, 86

“Когато грешникът осъзнае своето безпомощно състояние и чувства нуждата си от един Спасител, може да дойде с вяра и надежда при “Божия Агнец, Който носи греха на света” (Йоан 1:29). Христос ще приеме душата, която идва при Него с истинско покаяние.” ДБ 370

б. Защо се нуждаем от една сила извън нас, за да ни направи праведни пред Бога? Исаия 64:6; Иов 14:4

“Невъзможно е за нас самите със собствени сили да се избавим от ямата на греха, в която сме затънали. Сърцата ни са зли и ние не можем да

Даренията от първата събота - за Белиз

ги променим. “Кой може да извади чисто от нечисто? – Никой!” “Копнежът на плътта е враждебен на Бога, защото не се покорява на Божия закон, нито пък може.” (Иов 14:4; Римл. 8:7) Възпитанието, културата, упражняването на волята, човешките усилия – всички тези неща си имат своята собствена сфера на действие, но в този случай те са безсилни. Те могат да произведат някаква външна коректност в поведението, но не могат да променят сърцето; не могат да очистят изворите на живота. Трябва една сила да заработи отвътре, да дойде един нов живот отгоре, преди хората да могат да бъдат променени от грях към святост. Тази сила е Христос. Единствено Неговата благодат може да съживи безжизнените способности на душата и да я привлече към Бога, към святостта.” ПХ 17

“Спасението е чрез Исус Христос, защото единствено Той е нашата правда. Всеки един, който желае това, ще спре да гледа на себе си за заслуга. В Исус Христос ще намерим всичко, от което се нуждаем, и чрез съединяване с Него ще бъдем изпълнени с Него.” СР, X, 11

Вторник

31 март

3. СКРЪБ ЗА ГРЕХА

а. Какво извиква една личност, когато осъзнае пагубното си състояние? Римляни 7:24; Псалм 51:1-3 Какво включва истинското покаяние? 2Коринятин 7:10

“Покаянието включва скръб за греха и отвръщане от него. Не можем да се избавим от греха, докато не видим неговата гибелна същност, докато не се отвърнем от него в сърцето си, не е възможно да настъпи някаква реална промяна в живота.” ПХ 21

“Покаянието е един от първите плодове на спасителната благодат. Покаянието включва скръб за греха и отвръщане от него. Не можем да се избавим от греха, докато не видим живата гибелна същност, докато не се отвърнем от него в сърцето си, не е възможно да настъпи никаква реална промяна в живота. Покаянието е единственият процес, чрез който безграничната чистота отразява образа на Христос в Неговите изкупени поданици.” ЗВ, 28.VI.1905

б. Веднъж изповядали нашия грях и отвърнали се от него какво ще

“Условията за получаване на Божията милост са прости, точни и благо-разумни. Господ не иска от нас да вършим някакво тежко нещо, за да можем да имаме опрощението на греха. Не е нужно да правим дълги и някак-ви уморителни пътешествия или да се извършват болезнени епитимии, за да препоръчаме душите си на небесния Бог, или да изкупим прегрешенията си; но този, който изповяда и изостави греха ще намери благодат. Това е скъпоценно обещание, дадено на падналият човек, да го насърчи да се дове-рява на Божията любов и да търси вечен живот в Неговото царство.” СЦ, V, 635

“Христос се е погрижил за нас да бъдем силни. Той ни е дал Святия Си Дух, чиято служба е да ни напомня всички обещания, които Христос е дал, че да можем да имаме мир и сладкото чувство на опрощение. Но ако пазим погледа си съсредоточен върху Спасителя и се уповаваме на Неговата си-ла, ще бъдем изпълнени с чувство на сигурност, защото Христовата правда ще стане наша правда.” МЖД 45

“Ако ти повярваш в обещанието, повярваш, че си опростен и очистен, Бог ще направи това факт. Ти биваш напълно излекуван точно така, както Христос даде на парализирания сила да ходи, когато той повярва, че е вече излекуван.” ПХ 52

Сряда

1 април

4. ОБРЪЩАНЕ

а. Каква скъпоценна покана е отправена към всяко човешко съ-щество, което чувства нуждата си от спасение? Исая 1:18; 55:6,7

“Нашият Спасител стои в небесните дворове и отправя към света скъ-поценната покана: “Елате вие, уморени, бедни, гладни; елате вие, обремене-ни, тежко натоварени, болни от грях души, елате!” ЗВ, 5.VIII.1875

“Грешникът, като е убеден в греха, също е привлечен от любовта и святостта на Христос, защото Исус го привлича към Себе Си... Покаяние се ражда в сърцето чрез гледане на любовта на Христос, Който даде Своя

живот да спаси грешника. Божията любов е която смекчава най-коравите сърца.” РХ, 3.IX.1901

“Христос е готов да ни освободи от греха, но Той не насилва волята; и ако чрез продължителното престъпване на закона самата воля се е превила напълно под властта на злото и ние не ЖЕЛАЕМ да бъдем освободени, ако не ИСКАМЕ да приемем Неговата благодат, какво повече може да стори Той?” ПХ 33

б. Каква опасност съществува в отлагането ни да се върнем при Господа? Евреи 3:15; Амос 8:11,12; Лука 13:25-27

“Тук няма да разисквам върху краткостта и несигурността на живота; но съществува една страшна опасност – опасност, която не се оценява достатъчно – да отлагаме да се подчиним на умоляващия глас на Божия Свят Дух и да избираме да живеем в грях, защото за мнозина отлагането всъщност означава точно това. Но на греха, колкото и малък да изглежда, можем да се отдаваме само с риска да претърпим безкрайна загуба. Това, което ние не победим, ще победи нас и ще издейства нашето погубване.” ПХ 31

“Човек вижда своята опасност. Вижда, че се нуждае от промяна на характера, промяна на сърцето. Той е развълнуван, страховете му се събуждат. Божият Дух работи в него и със страх и трепет той работи за себе си, стремейки се да открие недостатъците на своя характер и да види какво може да направи, за да предизвика необходимата промяна в живота си. Сърцето му е смирено. Чрез изповядване и покаяние показва искреността на желанието си за реформа. Той изповядва греховете си на Бога и ако е навредил на някой, изповядва неправдата на този, на когото е навредил. Когато Бог работи, грешникът, под влиянието на Святия Дух, изработва това, което Бог върши в ума и сърцето. Той работи в хармония с действието на Духа и неговото обръщане е истинско.” РХ, 7.VII.1904

Четвъртък 2 април

5. НОВОРОЖДЕНИЕ

а. Разкажи разговора на Исус с Никодим. Йоан 3:1-8 Какъв беше резултатът от този разговор?

Никодим възприе поуката (че трябва да гледа и да живее) и я отнесе със себе си. Той започна да изследва Писанията по един нов начин, не за разискване върху някоя теория, а за да получи живот за душата си. Подчинявайки се на ръководството на Святия Дух, той започна да вижда небесното царство.” ЖИ 128

б. Какво е истинското значение на това да бъдеш “новороден” от вода и Дух? Йоан 1:12,13; 2Коринтяни 5:17; 2Петрово 1:3,4

“Тези, които са станали нови творения в Исус Христос, ще принасят плодовете на Духа: “Любов, радост, мир, дълготърпение, благородство, доброта, вяра, кротост, умереност.” Те не ще се съобразяват вече с предишните си желания, но чрез вяра в Божия Син ще вървят по Неговите стъпки, ще отразяват Неговия характер и ще очистват себе си, както Той е чист. Те обичат сега тези неща, които някога са мразили, и мразят нещата, които някога са обичали. Гордите и себеизтъкващите се стават смирени и кротки по сърце.” ПХ 59

“Тези, които преживяват делото на истинско обръщане в сърцето си, ще откриват плодовете на Духа в живота си. О, дано тези, които имат така малко духовен живот, да разберат, че вечен живот може да бъде даден само на онези, които стават съучастници на Божественото естество и избягват покарата, която е в света чрез похотта!” СЦ, IX.155

Петък

3 април

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- а. Защо философията за подхранване просто “доброто” в нас е погрешно?
- б. Защо в притчата оправдан беше митарят, а не фарисеят?
- в. Кое характеризира истинското покаяние?
- г. Какво е истинско обръщане?
- д. Какви промени могат да бъдат видени в тези, които са новородени?

* * *

Християнско съвършенство

“И тъй бъдете съвършени и вие, както е съвършен вашият небесен Отец.” (Матей 5:48)

“Само съвършенство може да съответства на стандарта на небето. Както самият Бог е съвършен в Неговата възвишена сфера, така Неговите чада трябва да бъдат съвършени в скромната сфера, която те заема.” ДП, II, 225

Неделя

5 април

1. БОГ НАПРАВИ ЧОВЕКА СЪВЪРШЕН

а. Когато Бог завърши Своего творческо дело с оформяне на човека по Неговия собствен образ, какво беше заявено? Битие 1:31; Екlesiast 7:29

“В началото Бог създаде човека по Свое собствено подобие. Той го надари с благородни качества. Неговият ум беше добре балансиран и всичките сили на неговото същество бяха хармонични... Да го върне към съвършенството, в което първоначално беше създаден, е великата цел на живота – целта, която лежи в основата на всяка друга.” ХВ 63, 64

Бог създаде човека праведен. Даде му благородни черти на характера без никаква склонност към злото. Надари го с високи интелектуални сили и му представи възможно най-силните мотиви, за да Му остане верен. Послушанието – съвършено и постоянно – бе условието за вечно щастие. То бе условието за достъп до дървото на живота.” ПП 18,20

б. Как знаем, че Адам беше съвършен във всеки аспект на живота, надарен с висш интелект? Битие 2:19,20; Псалм 8:4-6

“На човека – короната на творението – Бог е дал сила да вниква в правдата и благодтта на закона Му и да разбира свещените Божии изисквания. Затова е необходимо човекът да се отзовава с послушание.” ПП 22

Понеделник

6 април

2. СЪВЪРШЕНСТВОТО ИЗГУБЕНО

а. Докъде бяха стигнали хората в тяхното израждане, когато светът още беше в своето начало? Битие 6:5,11,12

“Жителите на предпотопния свят бяха невъздържани в ядене и пиене. Те желяеха да имат месо, въпреки че по това време Бог не беше дал на човека позволение да яде животинска храна. Те ядяха и пиеха, докато отдаването на извращения им апетит не знаеше граници и станаха така покварени, че Бог не можеше повече да ги понася. Чашата на нечестия им беше пълна и Той очисти земята от моралното ѝ осквернение чрез потоп.” СЗ 109

б. Как е описана деградацията на човечеството от апостол Павел? Римляни 1:21-32

“Закон на човешкия ум е да се преобразява под влияние на заобикалящата го среда. Човек не може да се издигне по-високо от представите си за истина, чистота и святост. Ако умът му никога не се издига над нивото на човешкото, ако чрез вяра не се извисява да съзерцава безкрайната Мъдрост и Любов, той затъва все повече и повече... Бог бе дал на хората Своите заповеди като правило за живот, но Неговият закон беше престъпен и резултатът бе всякакъв възможен грях. Нещастиято на човеците беше открито и дръзко, правдата бе потъпкана в прахта, а виковете на потиснатите стигнаха до небето.” ПП 50

Вторник

7 април

3. ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

а. Какъв план беше изнамерен в небесните дворове за възстановяване на човешкото семейство? Иов 33:24,26-28; Марк 10:45

“Божеството се трогна от милост за расата и Отец, Синът и Святият Дух отдадоха Себе Си, за да изработят план за изкуплението. За да се осъществи напълно този план, беше решено, че Христос, Единородният Божи Син, да даде Себе Си жертва за греха.” СЗ, 222

“Адамовият грях въвлече расата в безнадеждна мизерия; но чрез жертвата на Божия Син беше дадено на човека второ пробно време. В плана на изкуплението е даден един начин за спасение на всички, които ще се възползват от него. Бог знаеше, че беше невъзможно за човека да победи със свои собствени сили и Той му е осигурил помощ. Колко благодарни трябва да бъдем, че е отворен един път за нас, чрез който да можем да имаме достъп до Отец; че вратите са оставени открити, така че лъчи от светлината вътре да може да светят върху онези, които ще ги приемат!” ХВБХ 15,16

б. Опиши сатанинския план да запази човешката раса впримчена в нейното паднало състояние. Как се застъпи Исус за нашето възстановяване? Йоан 10:27-29; 6:39,40; Филипийци 1:6

“Още при съгрешаването на Адам човешката раса се лиши от непосредствено общение с Бога. Небето и земята контактуваха чрез Исус Христос. Но сега, когато Исус беше дошъл “в подобие на греховната плът” (Римл. 8:3), сам Отец говори. По-рано Той контактуваше с човечеството чрез Христос, а сега Той контактуваше с него в Христос. Сатана се надяваше, че Божието отвращение от греха ще доведе до вечна раздяла между небето и земята. Но сега стана ясно, че връзката между Бог и човека е възстановена.” ЖИ 79

“За да може грешникът да има друго изпитателно време, че хората да имат благоволенieto на Бог Отец, вечният Божи Син се застъпи и прие да понесе наказанието за прегрешението. Единственият облечен с човешко естество, Който въпреки това беше едно с Божеството, беше нашият откуп. Самата земя беше разтърсена и олюляна при гледката на Божия мил Син, страдащ от гнева на Бога за престъплението на човека. Небесата бяха облечени с вртище, за да скрият гледката на Божествения страдалец.” ИГ 153

4. КРАЙНАТА ЦЕЛ

а. Веднъж приели Христос и Неговата истина какви по-нататъшни стъпки трябва да бъдат направени, за да можем да достигнем съвършенство? Евреи 5:2-14; 6:1,2; 2Петрово 3:18

“Нашата работа е да се борим да достигнем в нашата сфера на действие съвършенството, което Христос в Своя живот на земята постигна във всяка фаза на развитие на характера. Той е нашият пример. Във всичко трябва да се стремим да отдаваме почит на Бога чрез характера. В падането ни ден след ден, отдалечавайки се по малко от Божествените изисквания, излагаме на опасност спасението на душата си. Нуждаем се да разберем и оценим привилегията, която Христос ни дава и да покажем решението ни да достигнем най-висшия стандарт. Ние трябва да бъдем напълно зависими от силата, която Той е обещал да ни даде.” МС 253

“Както Бог е съвършен в своята висша сфера на действие, така човек може да бъде съвършен в своята човешка сфера. Идеалът на християнския характер е христоподобие. Пред нас има отворен един път на постоянно напредване. Имаме да достигнем една цел, да постигнем един стандарт, който включва всичко добро, чисто, благородно и възвишено. Трябва да има постоянен стремеж и постоянно напредване напред и нагоре към съвършен характер.” НМ 141

б. Когато Исус дойде ще ни направи ли съвършени или ще ни намери съвършени? 1Коринтяни 1:8; 1Солунци 5:23; Ефесяни 5:27; 2Петрово 3:14

“Когато Исус дойде, не ще промени характера на никого. Скъпоценното благодатно време е дадено, за да бъде използвано за изпиране и избелване дрехите на нашия характер в кръвта на Агнето...” ХВ 237

“Не можем да си позволим да изгубим вечния живот, понеже не желаем

да се отделим от света. Азът трябва да бъде скрит в Христос. Виждането ни трябва да бъде изпълнено с представа за Неговото съвършенство. Трябва да стоим напълно на страната на Господа, не забравяйки Словото: “Ние сме съработници на Бога” (1Кор. 3:9). Бог желае да ни научи в училището на Христос да бъдем кротки и смирени по сърце. Азът трябва да бъде разпънат със склонностите и страстите. Няма второ благодатно време за падналият човек. Небето не е място за преодоляващи недостатъци в характера.” МИ, 25.X.1900

Четвъртък

9 април

5. СЪВЪРШЕНСТВОТО ОСЪЩЕСТВЕНО

а. Кое удивително обещание е дадено на онези, които напълно са очисти́ли сърцето си в кръвта на Агнето? Матей 5:8; Откровение 7:14,15; 1Йоаново 3:2,3

“Исус заяви, че чистите по сърце ще видят Бога. Те ще Го разпознаят в личността на Неговия Син, Който беше изпратен на света за спасението на човешката раса. Техните умове, бидейки изчистени и изпълнени с чисти мисли, ще откриват по-ясно Създателя по делата на мощната Му десница, в красивите неща и великолепието, което изпълва вселената.” ДП, II, 208,

“Чистите по сърце живеят още тук, на този свят като в присъствието на Бога, а в бъдещето нетленно състояние ще гледат Бога лице в лице, както Адам, когато живееше и разговаряше с Бога в Едемската градина.” МПБ 34

б. Коя е най-високата цел, която трябва да бъде постигната от всеки един, който се бори за съвършенство? 1Петрово 1:9; 1Солунци 5:9; Исаия 25:9

“Ако желаем вечен живот, трябва да се съединим с Бога и така да достигнем библейския стандарт, съобразявайки нашия характер с характера на нашия Господ Исус Христос... Нека всяка душа се стреми

най-ревностно през тези скъпоценни часове от благодатното време да оформи характера, който Той иска да имат – завършен и съвършен, когато нашият Господ дойде със сила и голяма власт.” МИ, 7.IX.1893

Петък

10 април

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- а. Между всички създания на земята в какъв смисъл човешката раса е уникална?**
- б. Защо бяха необходими потопът и унищожаването на Содом и Гомор?**
- в. Коя е единствената надежда за нашата изродена раса?**
- г. Опиши дълбочината на моралното съвършенство, което трябва да постигнем преди Христос да се завърне, защото това съвършенство е необходимо.**
- д. Какво означава да бъдеш чист в сърцето, в практическия смисъл?**

* * *

Кръщение

“И рече им: “Идете по целия свят и проповядвайте благовестията на всяка твар. Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен; а който не повярва, ще бъде осъден.” Марк 16:15,16)

“Христос направи кръщението знак за влизане в Неговото духовно царство. Превърна го в положително условие, което трябва да бъде спазвано от всеки, пожелал да признае, че се намира под властта на Отец, Сина и Светия Дух.” СЦ, VI, 81

Препоръчвани четива: Животът на Исус, 63-73 (*X. Глас в пустинята*), 122-130 (*XVII. Никодим*)

Неделя 12 април

1. ЙОАН КРЪСТИТЕЛ

а. Кой беше първият кръстител, отбелязан в Новия завет, и коя беше темата на Неговата проповед? Матей 3:1-6

“Йоан провъзгласяваше идването на Месия и призоваваше народа към покаяние. Като символ на очистването от греха той ги кръщаваше в река Йордан. Така чрез един изразителен нагледен урок той заявяваше, че тези, които се представяха за Божи избран народ, бяха осквернени от греха и че без очистване на сърцето и живота те не можеха да имат дял в царството на Месия.” ЖИ 70

б. Когато много фарисеи и садукееи се струпваха в пустинята, за да бъдат кръстени, каква вест им отправи Йоан? Матей 3:7-10

“Йоан заяви на израилевите учители, че тяхната гордост, себелюбие и

жестокост показват, че са ехиднини рожби, смъртоносно проклятие на народа, а не чада на праведния и послушен Авраам... Сърцата на тези други може да изглеждаха безжизнени като камъните в пустинята, но Неговият Дух можеше да ги оживи да изпълнят волята Му и да получат изпълнението на обещанието.” ЖИ 71

Понеделник

13 април

2. КРЪЩЕНИЕТО НА ИСУС

а. Между многото, които дойдоха в пустинята да видят Йоан Кръстител, дойде и Исус. Защо направи Той това? Матей 3:13-15

“Исус беше нашият пример във всички неща, които се отнасят за живота и благочестието. Той беше кръстен в Йордан и точно така онези, които идват при Него, трябва да бъдат кръстени.” НВП 157

“Исус не прие кръщението като изповед на Свои собствени грехове. Той се уеднакви с грешниците, като направи онези стъпки, които ние трябва да направим и извърши делото, което ние трябва да извършим. Неговият живот на страдания и дълготърпение след кръщението Му беше също един пример за нас.” ЖИ 74

б. Какво се случи, когато Исус излезе от водата? Матей 3:16,17

“Една нова и важна ера се отваряше пред Исус и Той почувства сериозността и отговорността на новите задължения, които трябваше да изпълнява и по-тежките бремета, които сега трябваше да носи. Кръщението Му беше първият акт на Неговата публична служба и тук Той приравни Себе Си с грешниците, като техен представител във вземане греховете им върху Себе Си и причислявайки се към престъпниците. В Своята молитва Христос с човешката Си десница обгръща падналото човечество, докато с Божествената си десница посяга към трона на Безкрайния.” МИ, 1.ІІІ.1874

“Никога ангелите не бяха слушали такава молитва. Те силно желаеха да занесат на моления се Изкупител вести на уверение и любов. Но не; самият Отец ще послужи на Своя Син. Директно от трона дойде светлината на Божията слава. Небесата бяха отворени и лъчи от светлина и слава идваха оттам и приеха формата на гълъб във вид като лъскаво злато. Като

форма гълъбът символизираше кротостта и благостта на Христос...

Гръмотевици гърмяха и светкавици проблясваха от отворените небеса и един глас дойде оттам със страшно величие, казвайки: “Този е възлюбеният Ми Син, в Когото е Моето благоволение.” Думите на потвърждение бяха дадени за свидетелство на Неговото кръщение и да уверят Божият мил Син, че Неговият Отец прие човечеството чрез Него, техния Застъпник и Гарант и че Бог желаше да свърже човека със Себе Си и отваря небето за молитвите на хората чрез ходатайството на Неговия Син.” МИ, 1.ІІІ.1874

Вторник

14 април

3. НОВОРОЖДЕНИЕ ОТ ВОДАТА

а. В разговора на Исус с Никодим коя истина беше представена, валидна за всяко човешко същество? Йоан 3:5-7

“Картината, която Исус даде за новороденото, не беше съвсем непозната на Никодим. Приелите израилевата вяра езичници често биваха сравнявани с новородени деца. Следователно той трябва да е разбрал, че Исусовите думи не трябва да се вземат буквално. Но по силата на своето рождение като израилтянин, бе сигурен, че му е осигурено едно място в Божието царство. Той смяташе, че нямаше нужда от никаква промяна.” ЖИ 124

“Никодим разбра, че Христос загатва за водното кръщение и за обновлението на сърцето от Божия Дух.” ЖИ 124

“Докато Исус говореше, някои проблясъци от истината проникваха в ума на началника. Смекчаващото и укротяващо влияние на Святия Дух действаше над сърцето Му.” ЖИ 126

“Силата на Святия Дух преобразява изцяло човека. Тази промяна представлява новороденото.” ЗВ, 15.ХІ.1883

б. Какво е значението на това “да бъдеш роден от вода” и “роден от Духа”? Римляни 6:3-7; Йоан 1:12,13

“Кръщението е най-тържественото отричане от света. Който се кръщава в тройното име на Отец, Сина и Святия Дух на прага на своя християнски

живот, публично заявява, че напуска служенето при Сатана и става член на царското семейство – дете на небесния Цар.” СЦ, VI, 81

“Истинско покаяние за греха, вяра в заслугите на Исус Христос и кръщение в Неговата смърт, да бъде възкресен от водата, за да живее един нов живот, са първите стъпки в новородението, за което Христос каза на Никодим, че трябва да преживее, за да бъде спасен.” ИГ 79

“Ние се кръщаваме в името на Отец, Сина и Святия Дух и тези три велики, безгранични сили са обещали да работят заедно за нас, ако се съединим с тях. Ние се погребваме с Христос в кръщението като символ на Неговата смърт. Въздигаме се от водата като символ на Неговото възкресение. Трябва да живеем като новородени души, за да можем да бъдем възкресени в последния велик ден.” БГК, 4.IV.1901

Сряда

15 април

4. НОВИ СЪЗДАНИЯ

а. Преди да сме кръстени какво изисква Господ от нас и в какво родство влизаме тогава? 2Коринтяни 6:14-18

“Излезте изсред тях и се отделете – казва Господ – и аз ще ви приема и вие ще бъдете синове и дъщери на всемогъщия Бог. Какво обещание! То е гаранция, че ще станете членове на царското семейство, наследници на небесното царство.” СЦ, II, 482

“Налага ли се да се откъснете от приятели и роднини поради решението си да се подчините на възвишените истини на Божието слово? Насърчете се, Бог се е погрижил за вас, ръцете Му са отворени да ви приемат. Излезте изсред тях, не се допирайте до нечисто и Той ще ви приеме. Обещал е да бъде ваш Отец. О, каква близост! По-издигната и по-свята от каквато и да е земна връзка. Направете тази жертва, ако трябва да изоставите баща, майка, сестра, братя, жена и деца заради Христос; няма да останете без приятели. Бог ви приема в семейството Си. Вие ставате членове на царското семейство, синове и дъщери на Царя, Който управлява небето на небесата. Възможно ли е да желаете по-издигната позиция от тази, която е обещана? Не е ли достатъчна?” СЦ, I, 437, 438

б. Когато някой е новороден, как Бог счита тази личност и как-

во става в нейния живот? 2Коринтяни 5:17; 1Петрово 1:22,23; 2:1,2

“Гордостта бива очистена от душата. Егоизмът изкоренен. Сприхавият, избухлив темперамент вече не владее човека, защото Исус Христос е довел мислите в подчинение на Него. Не продължавайте да говорите горделиво; да не излезе високомерие от устата ви; защото Господ е Бог на знания и от Него се претеглят делата.” ЗВ, 26.IX.1898

“Старото естество, родено от кръв, и плътската воля не може да наследи Божието царство. Старите пътища, наследените склонности, предишните навици трябва да бъдат изоставени, защото благодатта не е наследствена. Новородението се състои в имането нови подбуди, нови вкусове, нови наклонности. Онези, които са родени за един нов живот чрез Святия Дух, са станали участници в Божественото естество и във всички техни навици и обичаи ще дават доказателство за отношението им към Христос.” М 237

Четвъртък

16 април

5. ПОД ПРАВОСЪДИЕТО НА БОЖЕСТВОТО

а. В чие име обърнатите души трябва да бъдат кръстени и какво обещание им е дадено? Матей 28:19,20 Каква привилегия и отговорност лежи върху тях? Колосяни 3:1-3

“Когато християните приемат тържествения обред на кръщението, Бог регистрира клетвата им за верност на Него. Това обещание е тяхната клетва за верност. Те биват кръстени в името на Отец, Сина и Святия Дух. По този начин се съединяват с трите велики сили на небето. Обещават да отхвърлят света и да съблюдават законите на небесното царство. Отсега нататък трябва да живеят нов живот. Няма да следват повече човешки традиции. Няма да следват повече нечестни методи. Трябва да се покоряват на принципите и на законите на небесното царство. Трябва да търсят Божията прослава. Ако останат верни на своя обет, ще получат благодат и сила,

чрез които ще станат способни да изпълнят всяка правда.” Е, II, 121
“Обредът на кръщението се извършва в името на Отец, Сина и Святия Дух. Тези три велики небесни сили се обещават да работят за всички, които приемат този обред и които вярно спазват обета, който тогава са направили.” СР, VI, 27

“Вие стоите под потвърждението и силата на трите най-святи същества в небето, които могат да ви пазят от падение. Трябва да покажете, че сте мъртви към греха; вашият живот е скрит с Христос в Бога.” СР, VII, 267

б. Когато сме осиновени като синове и дъщери на Бога кое право и привилегия ни принадлежат? Римляни 8:16,17; Галатяни 3:26-29; 4:6,7

Петък

17 април

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- а. Каква надежда предложи Йоан Кръстител на тези, които идваха при него?**
- б. Защо Исус беше кръстен?**
- в. Какво значение има за нас разговорът на Христос с Никодим?**
- г. Какво трябва да показва кръщението в живота на една душа?**
- д. В какъв смисъл цялото Божество е включено в кръщението на покаяните грешници?**

* * *

Измиване на нозете

“Но между вас не ще бъде така; но който иска да стане големец между вас, ще ви бъде служител; и който иска да бъде пръв между вас, ще ви бъде слуга. Също както и Човешкият Син не дойде да Му служат, но да служи и да даде живота Си откуп за мнозина.” (Мат. 20:26-28)

“Христос даде на последователите Си да практикуват обряда на измиване нозете, който да ги научи на смирение. Той свързва този обред с вечеря-та.” ЗВ, 25.ІІІ.1880

Препоръчвани четива: Животът на Исус 529-837 (71. *Слуга на слугите*)

Неделя

19 април

1. ТОЙ ГИ ВЪЗЛЮБИ

а. Какво е записано за любовта на Исус към Неговите ученици точно преди Неговото страдание и смърт? Йоан 13:1; 15:12,13

“Исус, Божественият Учител, уверяваше Своите ученици, че ги обича. Той облече човешкото естество само за да покаже колко голяма е милостта, любовта и добротата на Бога, Който взе мерки за спасението и щастieto на Своите създания.” ССУД 31

б. За разлика от Исус какъв дух владееше учениците, когато дойдоха заедно за отпразнуване на пасхата? Лука 22:24

“Даже и учениците, макар външно да бяха оставили всичко заради Исус, в сърцето си още не бяха престанали да търсят за себе си велики неща. Този бе духът, който ги подтикваше да се препират кой измежду тях да е най-велик.” ЖИ 330

“Учениците все още държаха на любимата си идея, че Христос ще утвърди властта Си и ще седне на Давидовото място в царството. Те се преценяваха едни други. Вместо да счита братята си за по-достойно от себе си, всеки поставяше себе си на първо място.” ЖИ 531

Понеделник

20 април

2. ПРИМЕРЪТ НА УЧИТЕЛЯ

а. Кой акт на Исус изненада всички ученици? Йоан 13:3-5

“Съществуваше обичай на угощенията да има един слуга, който да измие нозете на гостите. И при този случай бяха предвидени услугите на такъв, защото налице бяха един леген, кана и кърпа, но слуга нямаше, така че на учениците оставаше да извършат тази работа. Учениците обаче, движими от наранена гордост, бяха решили, всеки в себе си, да не извършат тази работа на слуга. Всички проявиха едно стоическо безразличие, сякаш не съзнаваха, че има нещо, което трябва да извършат. Чрез мълчанието си те отказваха да се смирят.” ЖИ 531

“(Спасителят) любимият (на учениците) стана и свали мантията Си, и вземайки една престилка, препаса се и наля вода в умивалника. Тогава учениците се учудиха и засрамираха.” РХ, 5.X.1898

“Тази Исусова постъпка отвори очите на учениците. Сърцата им се изпълниха с горчив срам и унижение. Те разбраха неизговорения упрек и се видяха в съвсем нова светлина.” ЖИ 532

б. Опиши възражението на Петър, неговото отношение и отговорът на Исус на неговите аргументи. Йоан 13:6-9

“Петър отказа да постави изцапаните си нозе в допир с ръцете на неговия Господ и Учител. Но колко често ние довеждаме нашите грешни, омърсени души в контакт със сърцето на Христос, Който не мрази нищо освен греха. О, как наскърбяваме чистия свят дух на Христос с нашите оскверняващи грехове! Ние не сме приготвени за разбиране на святото общуване с Христос и един с друг, ако не сме се очистили чрез Неговата сила.” РХ, 5.VII.1898

в. Какво е значението на Исусовите думи: “Който се е окъпал, ня-

Даренията от първата събота - за Християнското училище Успирниг пише

ма нужда да омие друго освен нозете си”? Йоан 13:10

“Петър и неговите братя бяха умити в големия извор, който бе открит за измиване на греха и нечистотата му. Христос ги признаваше за Свои. Но изкушението ги бе въвело в грях, така че те все още се нуждаеха от Неговата очистителна благодат. Когато Исус се препаса с кърпа, за да измие праха от нозете им, той искаше с тази Си постъпка да измие отчуждението, завистта и гордостта от сърцата им. Това беше много по-важно, отколкото измиването на прашните нозе.” ЖИ 533

Вторник

21 април

3. ПРАШНИТЕ НОЗЕ

а. Как измиването нозете на учениците от Христос илюстрира един безсмъртен принцип, който всички вярващи имат нужда да знаят? Притчи 10:12 Кое открива положителните резултати от действието на Христос?

“Разпратата винаги създава омраза, но Христос я отми с акта за измиване нозете на Неговите ученици. Настъпи една промяна на чувствата; сърцата им се съединиха в любов един към друг. Те станаха кротки, възприемчиви и любящи и желаеха да отстъпят на друг най-високото място. Бяха подготвени да участват в последната вечеря с благоуханни чувства на любов, дълбока и пълна, към техния Учител и един към друг.” РХ, 5 юли 1898 г.

“Актът на Христос при измиване нозете на Неговите ученици беше един свят акт. Мотивът Му при извършването на това беше, че чрез напомнянето им на това, което Христос беше извършил за тях, да ги доведе до едно състояние на чувствата, при което не трябва да има място за никакво възвеличаване един над друг. Този обред трябваше да доведе до това брат да разбира чувствата на своя брат.” РХ 14.VI.1898

б. Какво желае Господ да направи за нас, като смирено извършваме един друг братското измиване на нозете? Псалм 51:2,7; Евреи 10:22

“Не е унижение за нашия Господ да Му позволим да работи за нашето очистване. Истинското смирение е да приемем с благодарни сърца всяко средство, което Бог е предвидил за нашето добро и с усърдие да служим на Христос.” ЖИ 533

“Ти си изповядал своите грехове и си ги отстранил в сърцето си. Решил си да отдадеш себе си на Бога. Сега иди при Него и Го помоли да измие греховете ти и да ти даде ново сърце. И тогава повярвай, че Той прави това, защото е обещал. Това е урокът, който Исус се стараеше да предаде, докато беше тук, на земята – трябва да повярваме, че получаваме дара, който Бог ни обещава, и този дар ще бъде наш.” ПХ 51

“Христос даде на учениците Си да разберат, че измиването на нозете им не изчистваше греха им, но че очистването на сърцата им беше изпитвано с тази служба на смирение. Ако сърцето беше изчищено, този акт беше съществен за откриване на факта. Христос беше измил нозете на Юда, но каза: “Не всички сте чисти” (Йоан 13:11). Юда донесе едно предателско сърце на тази сцена и Христос откри на всички, че знаеше че Юда е предателят на своя Господ и че измиването на нозете му не беше обред, който да очисти душата от моралното ѝ осквернение.” ВЖ 299

Сряда

22 април

4. ЕДНА СЛУЖБА НА СМИРЕНИЕ

а. Какви благословения са обещани на онези, които ходят смирено пред Бога? 2Летовници 7:14; Исая 57:15; Матей 23:12; Яков 4:6,10

“Всяка човешка амбиция, всяко хвалене трябва да се изостави. Личното Аз, грешното Аз трябва да се сниши, а не да се възвиши.” СЦ, VIII, 202

“Колкото по-високо мнение имаме за себе си, толкова по-малка нужда ще чувстваме от Исус. Истинската доброта никога не ще издига Аза; но самодоволните винаги са с протягащи ръце за почит и похвала от човечи. Те са издигнали един фалшив стандарт и имат твърде високо мнение за себе си. У всички, които паднат върху Скалата и се съкрушат, Христос ще създаде истинска чистота и святост.” РХ, 7.VIII.1888

“Онези, които кротко и смирено следват пътя на дълга си, не за да бъдат хвалени, галени и почитани от човечи, но да прославят Бога, ще получат като награда, слава, почит и вечен живот.” РХ, 22.VII.1890

“Христос даде на последователите Си да практикуват обряда за измиване на нозете, който да ги учи на уроци на смирение. Той свързва този обред с Господната вечеря. Определи, че това трябва да бъде едно време на себеизпитване, че народът Му да може да има благоприятен случай да се запознае с истинските чувства на собственото си сърце към Бога и един към друг. Ако в сърцата им съществува гордост, колко скоро би се разбрало за наистина грешните души, когато ще се заемат с този дълг на смирение. Ако съществуват егоизъм или омраза, по-лесно ще бъдат разбрани, когато пристъпят към този акт на смирение. Този обред беше определен да има за резултат взаимно изповядване и да увеличи чувствата на толерантност, опрощаване грешките един на друг и истинска любов като подготовка за участие в тържествения обред за възпоминание на Христовите страдания и смърт.” ЗВ, 25.III.1880

б. Какво е значението на церемонията за измиване на нозете един на друг и какво ни заповяда Исус да правим при този случай? Йоан 13:12-17

“У човека има една склонност да оценява себе си повече, отколкото брата си, да работи за себе си, да се стреми към най-високото място. Често това докарва до подозрителност и озлобление. Обредът, който предшества Господната вечеря, е предназначен да разчиства такива недоразумения, да измъква човека от неговото себелюбие, да го сваля от кокилите на неговото себевъзвеличение до онова сърдечно смирение, което ще го доведе до служене на неговия брат.” ЖИ 536

Четвъртък *23 април*

5. “БЛАЖЕНИ СТЕ”

а. След като свърши измиването на нозете на учениците, включително нозете на Юда, какво предсказва Господ? Йоан 13:21-26

“Юда почувства силата на тази (Исусова) любов. Когато Исусовите ръце миеха неговите прашни нозе и ги изтриваха с кърпата, сърцето на Юда изпита силен потик да изповяда там и в момента своя грях. Но той не искаше да се унижи. Той закорави сърцето си срещу покаянието, така че старите импулси, които за момент го бяха напуснали, пак го завладяха.” ЖИ 532

б. Какво трябва да научим от тъжната опитност на Юда и как трябва да се приближаваме към святата церемония на измиване на нозете? Деяния 1:15-20

“Прилагането на истините, на които Христос поучаваше, не бе в съгласие с неговите желания и намерения и той не можа да приеме тези идеи, за да получи мъдрост от небето. Вместо в светлина избра да ходи в тъмнина. Зли желания, алчност, отмъстителни страсти, мрак и мрачни мисли бяха спотаявани, докато Сатана спечели пълен контрол върху него.” ДА 253

“Извършването на обряда за смирение зове за себеизпитване. Благородните принципи в душата се укрепват при всеки такъв случай. Христос живее в нас и това привлича сърце към сърце. Ние сме подтиквани към това да се обичаме като братя, да бъдем любезни, нежни, учтиви във всекидневната служба, имайки сърца, които могат да чувстват неволята на другия.” БК, V, 1139

Петък

24 април

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- а. Какво беше поведението на Христос в горницата, съвсем различно от това на Неговите ученици?
- б. Защо Исусовия акт на измиване нозете на учениците беше такъв удар за тях?
- в. Как Исусовата постъпка промени сърцето на учениците?
- г. Защо смирението е така съществено в християнския живот?
- д. Какви благословения жънем като резултат от измиване нозете един на друг?

* * *

Даренията от първата събота за християнското училище *Уиспъринг пийнс*



С помощта на Господа християн-
ското училище *Уиспъринг пийнс*

през изминалите осем години е давало на своите ученици образование, основано на Божието слово. Разположено сред борове на тридесет мили източно от Сакраменто, Калифорния, тази наредена от Бога институция е установена с библейска основа на учебната програма с единствена цел развитието на духа, душата и тялото на учениците.

Чрез милостта на Господа и Неговата изобилна благодат, съединени с пламенни молитви и усилията на много вярващи, броят на записаните ученици се е увеличил над възможностите на нашите текущи материални средства.

Тъй като Господ продължава да изпраща повече скъпоценни души в училището, виждаме голяма нужда от построяването на нова училищна сграда. Временно използваните стаи и каравани, които понастоящем се използват като класни стаи, са стари и съвсем незадоволителни. Това, заедно с възможността да се запишат над двойно повече ученици през следващата година, налага изграждането на ново.

Но “някой може да запита: ‘Как трябва да бъдат установени такива училища?’” Ние не сме богат народ, но ако се молим с вяра и позволим Господ да работи за нас, Той ще отвори пътища пред нас, да установим малки училища в уединени места за възпитаване на нашите младежи.” СРУУ 204

Въпреки че братята и сестрите са направили големи жертви за осъществяването на тази цел, пресметнатата цена е още по-голяма от всичките техни налични ресурси. Поради това апелираме към вас, братя и сестри по света, да протегнете вашите любящи ръце чрез щедро пожертвование.

Желаем да се молите за приемане на Християнското училище *Уиспъринг пийнс* като едно от вашите мисионерски усилия. Вярващите в Северна Калифорния желаят да изразят предварително благодарността си за вашата братска любезност. Господ да ви внуши как да помогнете в това много важно дело за обучаване на младежите и да дари всеки дарител с особено благословение.

Християнско училище

Уилсън С. Де Барос, директор на училището

Господната вечеря

“Чашата, която биде благословена и която ние благославяме, не е ли това да имаме общение в Христовата кръв? Хлябът, който пречупваме, не е ли да имаме общение в Христовото тяло?” (1Кор. 10:16)

“Когато приемаме хляба и виното, които символизират сломеното тяло на Христос и пролятата Му кръв, с въображението си ние се присъединяваме към святопричастната служба в горницата.” ЖИ 545

Препоръчвани четива: Животът на Исус, 538-546 (72. *За Мой спомен*), 109-11 (15. *Сватбеното празненство* – от “Исус изобличаваше себеу-гаждането във всичките му форми” до края)

Неделя

26 април

1. ПАСХАТА

а. Кой важен обред беше установен във времето на израилевото освобождение от Египет? Изход 12:2-6

“Празнуването на Пасхата започна с раждането на еврейската нация. През последната нощ на тяхното робство в Египет, когато нямаше никакви изгледи за избавление, Бог им заповяда да се подготвят за незабавно освобождение. Той бе предупредил фараона за последната съдба над египтяните и бе заповядал на евреите да съберат семействата си отвътре жилищата си. След попръскването на вратите с кръвта на закланото агне, те трябваше да вземат агнето печено, с безквасен хляб и горчици треви.” ЖИ 50

б. Как знаем, че пасхалният празник не беше радостно забавление? Изход 12:7-11 Кой нямаше право да участва в пасхата? Изход 12:43-49

“Много от египтяните бяха склонни да признаят Бога на евреите като единствения истински Бог. Сега, когато по земята щеше да мине погубващият ангел, те помолиха за подслон в домовете на Израил. Бяха посрещнати с радост и се заклеха отсега нататък да служат на Якововия Бог и да излязат от Египет с Неговия народ.” ПП 183

Понеделник

27 април

2. ВРЕМЕТО ЗА ПРОМЯНА

а. Каква церемония беше установена от Исус, когато участва в пасхалния обред за последен път? Лука 22:19,20; 1Коринтяни 11:23-26

“Когато Спасителят даде живота Си на Голгота, значението на Пасхата се изчерпи и в памет на същото събитие, което тя символизираше, се постанови наредбата за Господната вечеря.” ПП 371

“Пасхата бе наредена като спомен за избавлението на Израил от египетското робство. Бог бе заповядал на родителите, при запитването на децата им защо празнуват Пасхата, да им разкажат за значението на този обред. Така споменът за чудното избавление щеше всякога да остане пресен в умовете им. Обредът на Господната вечеря бе учреден да възпоменава великото избавление, което се издейства чрез Христовата смърт.” ЖИ 538

б. Преди някой да вземе участие в светопричастната служба каква отговорност лежи върху него? 1Коринтяни 11:27-30; 2Коринтяни 13:5

“Необходимо е да изпитваме себе си основно и в светлината на Божието слово да видим дали сме здрави или гнили в сърцата си. Дали сме обновени в Христос или сме все още плътски в сърцата си, само че сме се облекли в нова дреха. Застанете пред Божието съдилище и в светлината на същото вижте дали няма някой таен грях, някое нечестие, някой идол, който да не сте пожертвали. Молете се, както не сте се молили досега, за да не бъдете прелъстени от сатанинските хитрини; за да не се отдавате на суе-

тен, невнимателен и безгрижен дух, изпълнявайки религиозните си задължения само за успокояване на съвестта си.” ВМ 55

“Святият небесен Наблюдател присъства при такива случаи, за да ги направи време за изпитване на душата, за убеждение в греха и в блажената увереност, че греховете са простени... В паметта възникват забравени благословения, злоупотребени милости, пренебрегнати любезности. Пред нас изпъкват горчиви корени, които са заглушавали скъпото растение на любовта. През ума ни преминават недостатъци на характера, занемарени задължения, неблагодарност към Бога, равнодушие към нашите братя. Грехът се вижда такъв, какъвто Бог го вижда.” ЖИ 536

Вторник

28 април

3. ЗА МОЕ ВЪЗПОМИНАНИЕ

а. Какво е значението на Христовата наредба: “Това правете за Мое възпоминание”? Лука 22:19,20; 1Коринтяни 11:24,25

“На 14-я ден от първия еврейски месец, в същия ден и месец, в който в течение на 15 столетия се колеше пасхалното агне, Христос, след като яде с учениците Си пасхалната вечеря, учреди онзи празник, който трябваше да напомня за собствената Му смърт като “Божии Агнец, Който взема върху Себе Си греха на света” (Йоан 1:29).

Същата нощ Той бе хванат от безбожни ръце, за да бъде разпнат и умъртвен.” ВБ 327

“С установяването на святопричастната служба, заела мястото на пасхата, Христос остави на църквата един паметник за Своята велика жертва в полза на човека. “Това правете – каза Той – за Мое възпоминание.” Това бе преходната точка между двете религиозни системи и техните два големи празника. Единият трябваше да приключи завинаги; другият, който Той току-що бе установил, трябваше да заеме неговото място и да продължава през цялото време като паметник за Неговата смърт.” Е, II, 93

б. Колко често трябва да бъде празнувана Господната вечеря и докога? 1Коринтяни 11:26

“Христос определи тази (святопричастна) вечеря да бъде често празнувана, за да напомня Неговата жертва в отдаване живота Му като откуп за греховете на всички, които ще повярват в Него и Го приемат.” БУБ 152

“Господната вечеря не трябва да бъде провеждана от време на време или годишно, но по-често отколкото годишната пасха. Този тържествен обред отбелязва едно далеч по-велико събитие отколкото освобождението на израилевите чада от Египет. Онова освобождение беше символично, сочещо на великото омилоствение, което Христос направи чрез жертвата на собствения Си живот за окончателното освобождение на Своя народ.” ДП, I, 203

“Тогава вниманието ми беше насочено назад към времето, когато Исус взе само учениците Си в една горница. Първо изми нозете им и след това им даде да ядат, разчупвайки хляб, за да представи своето сломено тяло, и гроздов сок, да представи Своята пролята кръв... Всички трябва да напредват с разбиране и да следват примера на Исус в тези неща и тогава, посещавайки тези обреди, трябва, доколкото е възможно, да бъдат отделени от невярващите.” НИ, I.XI.1850

Сряда

29 април

4. ТЯЛОТО И КРЪВТА НА ХРИСТОС

**а. Коя истина изясни Христос в разговора Си с юдейските водачи?
Йоан 6:32-35**

“Като личности не можем да поддържаме живота на нашето тяло, ако не ядем и пием за себе си от временната храна. За да поддържаме духовния живот и здраве, трябва да се храним от Исус Христос чрез изучаване на Неговото Слово и вършим това, което Той е заповядал в това Слово. Това ще създаде един тесен съюз с Христос. Плодоносният клон трябва да бъде свързан с лозата, част от нея, получавайки храна от стъблото. Това е живеене чрез вяра в Божия Син.” РХ, 7.VI.1898

“Ние дължим на Христовата смърт дори и този земен живот. Хлябът, който ядем, е купен с Неговото сломено тяло. Водата, която пием, е купена с пролятата Му кръв. Няма нито един човек, светия или грешник, който като яде всекидневната си храна, да не се храни от тялото и кръвта на Христос. Голготският кръст е отпечатан върху всеки хляб. Той е отразен във всеки воден извор. На всичко това ни учи Христос чрез определените емблеми на Неговата велика жертва.” ЖИ 544

6. Какво е значението на думите “Мята плът е истинска храна и Моята кръв е истинско питие”? Йоан 6:53-58

“Да се яде Христовата плът и да се пие Неговата кръв означава Той да се приема като личен Спасител с убеждението, че прощава нашите грехове и че ние ставаме съвършени в Него. Ние ставаме участници на Неговото естество като наблюдавам Неговата любов, като размишляваме върху нея, като я поглъщаме. Каквото е храната за тялото, това е Христос за душата. Храната не може да ни ползва, ако не Го познаваме като личен Спасител. Теоретичното познание нищо не ни ползва. Ние трябва да се храним от Него, да Го приемем в сърцето си, така че животът Му да стане наш. Неговата любов, Неговата благодат трябва да се асимилират.” ЖИ 311

“Който яде Моята плът и пие Моята кръв, пребъдва в Мене и Аз в него” – казва Той. “Както Мене е пратил живият Отец и Аз живея чрез Отца, така и който яде Мене, ще живее чрез Мене.” (Йоан 6:54, 56, 57) Този текст се отнася с особен смисъл за святото причастие.” ЖИ 545

Четвъртък

30 април

5. ВЕЛИКАТА ВЕЧЕРЯ

а. Кое славно събитие трябва да ни насърчава да останем верни в нашата християнска опитност? Откровение 19:6-9

“Исус, състрадателният Спасител, е изпратил до нашия свят всеобща покана: “Дойдете, понеже всичко е вече готово” (Лука 14:17). Ще подражавате ли на евреите, които отказаха поканата? Поканата е отправена към нас и Господ желае вие да се страхувате и треперите от Неговото слово, че да може Той да породи в сърцата ви надежда, вяра и свято доверие. Той ви заповядва ви да търсите първо Божието царство и Неговата правда и обещава, че всичко необходимо ще ви се прибави. Разкрива пред вас славата на рая и въпросът е: Ще приемете ли Неговата покана?” РХ, 5.XI.1895

б. Каква милостива покана е отправена към всяко човешко същество и чрез кого? Исаия 55:1-3; Откровение 22:17

“Бог е призовал народа Си да даде на света вестта за скорошното идване на Христос. Трябва да занесем на хората последния призив за евангелския празник, последната покана за сватбената вечеря на Агнето. Хората, които не са чули този призив, трябва да го чуят.” СЕ 51

“Любящият и състрадателен Исус заявява, че има по-голям грях от този, заради който Содом беше разрушен. Това е грехът на онези, които след като чуят евангелската покана да дойдат на сватбената вечеря на Агнето, се отвърнат и отказват да отговорят на небесната покана. Поканата за евангелския празник често се отхвърля с извинения.” РХ, 5.XI.1895

Петък *1 април*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- а. Каква връзка има между Господната вечеря и древната пасхална служба?**
- б. Защо себеизпитването преди причастието е така важно?**
- в. Защо трябва при този случай църковните членове да се отделят от невярващите?**
- г. Коя всекидневна опитност означава “ядене” и “пиене” от Христос?**
- д. Кое събитие трябва да насърчава и нас, и другите да търсим?**

* * *

2300 пророчески дни

“И каза ми: До две хиляди и триста денонощия; тогава светилището ще се очисти.” (Даниил 8:14)

“Тези, които следваха светлината на пророческото слово, разбраха, че Христос в края на 2300-та дни в 1844 г. вместо да дойде на земята, тогава е влязъл в Светая Светих на небесното светилище, за да извърши там последното дело на примирението.” ВВ 345, 246

Препоръчвани четива: Великата борба, 257 (18. Един мъж на вратата от последното време), 347-354 (24. В Светая светих)

Неделя  3 май

1. ВИДЕНИЕТО ОТ ДАНИИЛ 8

а. Какво беше показано на пророк Даниил за откриването на световните събития? Даниил 8:3-14 Какво обяснение беше дадено чрез ангел Гавраил? Даниил 8:20-25

“В друго видение бе дадена по-голяма светлина за бъдещите събития... Той (Даниил) искрено копнееше да разбере значението на видението. Не можеше да проумее каква е връзката между предсказаното от Еремия седемдесетгодишно пленничество и две хиляди и тристата години, за които във видение бе чул небесния посетител да обяснява, че ще изминат, преди да се очисти Божието светилище.” ПЦ 282

“Бог го (Даниил) учеше да чете тайните на бъдещето и да записва за идните поколения чрез цифри и символи събития, които обхващаха историята на света от неговото време до края на вековете.” ПЦ 245

б. Ангелът обясни символите на овена, козела и роговете. Коя част от видението не беше обяснена на пророка? Даниил 8:26,27

“Ангелът бе изпратен при Даниил с особена цел, да му обясни онова от видението в осмата глава, което той не разбра, а именно сведенията относно времето: “Две хиляди и триста вечери и утрини; и тогава светилището ще се очисти.” (Дан. 8:14).” ВБ 264

Понеделник

4 май

2. ГАВРАИЛ ОБЯСНЯВА

а. След пламенната молитва на пророка какво каза ангелът на Даниил и защо това е важно за нас? Даниил 9:20-23; 12:3,4,9,10

“Колкото повече приближаваме края на земната история, толкова повече записаните от Даниил пророчества изискват нашето особено внимание, тъй като се отнасят за времето, в което живеем. С тях трябва да бъдат свързани ученията на последната книга от новозаветните писания. Сатана е подвел мнозина да вярват, че пророческите части от книгите на Даниил и Йоан не могат да бъдат разбрани. Но има съвсем ясно обещание, че особените благословения ще съпровождат изучаването на тези пророчества. “Разумните ще разберат”, бе казано относно виденията на Даниил, които трябваше да бъдат разпечатани в последните дни.” ПЦ 276

б. Как трябва да бъдат пресметнати 2300-та дни в пророческо време и подразделени на отделни части? Езекиил 4:6; Числа 14:34; Даниил 9:24-27

“Тогава ангелът описа в подробност периода от седемдесет седмици.” РХ, 21.ІІІ.1907

“2300-та дни, както тогава се вярваше, започваха, когато е влязла в сила заповедта на Артаксеркс за възстановяването и съграждането на Ерусалим, през есента на 457 г. пр. Хр. Вземайки това за изходна точка, получаваше се едно пълно съгласуване относно всички събития, представени в тълкуването на онзи период в Даниил 9:25-27. Шестдесет и девет седмици, първите 483 от 2300-та години, трябваше да се простират до Христос, Помазаника, и Христовото кръщение и помазването Му със Светия Дух в 27 г. сл. Хр. изпълняваха точно пророчеството. В средата на 70-та седмица

трябваше да бъде посечен Помазаният. Три години и половина след кръщенето Му, през пролетта на 31 г. сл. Хр, Христос бе разпнат. 70-те седмици или 490-те години трябваше да се отнасят специално за евреите. В края на този период тази нация запечата своето отхвърляне на Христос чрез преследване на Неговите ученици и в 34 г. сл. Хр. апостолите се обърнаха към езичниците. След като бяха изминали 490 години от 2300-та, оставаха още 1810 години. Пресметнати от 34 г. сл. Хр., тези 1810 години се простираха до 1844 г. “Тогава”, беше казал ангелът, “светилището ще се очисти”. Всички досегашни данни на пророчеството бяха несъмнено изпълнени в точно определеното време.” ВВ 336

Вторник

5 май

3. ЧЕТИРИСТОТИН И ДЕВЕТДЕСЕТТЕ ГОДИНИ

а. С каква цел 70-те пророчески седмици бяха отделени от 2300-та дни? Даниил 9:25,27 (първата част)

“След като ангелът бе поканил Даниил: “Размисли за работата и разбери видението”, първите му думи по-нататък бяха: “Седемдесет седмици са определени за хората ти и за святия ти град”. Преведената тук с “определени” дума означава буквално “отрязани”. Ангелът обяснява, че седемдесет седмици, значи 490 години, били отрязани специално за юдеите. Но от какво бяха те отрязани? Тъй като 2300-та дни са единственият споменат в 8 глава период, то седемдесетте седмици трябва да бъдат отрязани от този период, значи да образуват част от 2300-та дни, и то така, че тези два отрязъка да започват от едно и също място. Седемдесетте седмици, според обяснението на ангела, трябваше да започнат от времето на издаването на заповедта за повторното съграждане на Ерусалим. Можеше ли да се намери датата на тази заповед, би могла да се установи и изходната точка на големия период от 2300 дни.

Тази заповед е отбелязана в книгата на Ездра (Ездра 7:12-16). Напълно и завършено тя е била издадена от Артаксеркс, царят на Персия, в 457 г. пр. Хр. В Ездра 6:14 се казва, че Господният дом в Ерусалим е бил съграден “според заповедта на Кир, Дарий и Артаксеркс, персийски царе”. Тези трима царе съчиниха, потвърдиха и допълниха указа, който тогава получи необходимото според предсказанието съвършенство, за да отбележи начал-

ната точка на 2300-та дни. Като се приеме 457 г. пр. Хр., в която година бе завършен указът, за времето, когато е излязла заповедта, става видно, че всяка подробност от пророчеството относно седемдесетте седмици се е изпълнила.” ВБ 265

б. Кога и как Исус беше помазан? Лука 3:1-3; Деяния 10:38; Матей 3:16; (Месия /на еврейски Мешах/, Христос /на гръцки Кристос/ означава “помазаник”)

“Заповедта на Артаксеркс е влязла в сила през есента на 457 г. пр. Хр. Пресметнати от тази точка 483-те години се простират до 27 г. сл. Хр. В онова време се е изпълнило и пророчеството. През есента на 27 г. сл. Хр. Христос е бил кръстен от Йоан и е получил помазването на Святия Дух. Апостол Петър свидетелства, че “Бог помаза със Святия Дух и със сила Исус от Назарет” (Деян. 10:38). И сам Спасителят обясни: “Духът Господен е на Мене; затова Ме е помазал да благовестя на бедните” (Лука 4:18). ВБ 265

Сряда

6 май

4. СЕДЕМДЕСЕТТЕ СЕДМИЦИ

а. Според пророчеството какво щеше да стане след помазването на Исус и края на седемдесетата седмица? Даниил 9:27

“Споменатата тук седмица е последната от седемдесетте. Това са последните седем години от специално определения за евреите период време. През това време, простиращо се от 27 г. сл. Хр. до 34 г. сл. Хр., Исус отначало лично, а после и чрез учениците Си отправяше поканата на евангелието специално до евреите. Когато апостолите отиваха с благата вест за царството, напътствията на Спасителя бяха: “По път езически не ходете и в самарянски град не влизайте, а отивайте най-вече при изгубените овце на Израилевия дом” (Мат. 10:5,6).

“В половината на седмицата ще престане жертва и принос”. В 31 г. сл. Хр., три години и половина след Неговото кръщение, Господ бе разпнат. С тази велика, принесена на Голгота жертва, преставаха жертвоприношенията, които в течение на четири хиляди години посочваха на Божия Агнец в бъдещето.” ВБ 265

“В средата на 70-та седмица трябваше да бъде посечен Помазаният. Три години и половина след кръщението Му, през пролетта на 31 г. сл. Хр., Христос бе разпнат. 70-те седмици или 490-те години трябваше да се отнасят специално за евреите. В края на този период тази нация запечата своето отхвърляне на Христос чрез преследване на Неговите ученици и в 34 г. сл. Хр. апостолите се обърнаха към езичниците.” ВБ 336

б. След смъртта на Христос в 31 г. сл. Хр. еврейската нация имаше още благодатно време за три години и половина. Кога свършваха 70-те седмици? Деяния 13:46-48

“Специално определените за евреите седемдесет седмици или 490 години изтичаха, както видяхме, в 34 г. сл. Хр. По онова време този народ, чрез решението на юдейския синедрион, запечата отхвърлянето на евангелието, като уби Стефан с камъни и преследваше Христовите последователи. Тогава спасителната вест, която отсега нататък щеше да се ограничава само между избрания народ, започна да се проповядва по света. Учениците, които поради гоненията бяха принудени да бягат от Ерусалим, “ходеха и благовестяха Словото” (Деян. 8:4,5).” ВБ 266

“Вратата, която мнозина от еврейските новоповярвали бяха затворили за езичниците, сега трябваше да се отвори. На езичниците, които приемаха евангелието трябваше да се гледа като на равни с еврейските ученици, като при това не бе нужно да се спазва ритуалът на обрязването.” ДА 60

Четвъртък

7 май

5. СВЕТИЛИЩЕТО ЩЕ СЕ ОЧИСТИ

а. Докога се простираха 2300-та дни? Какво стана тогава? Даниил 8:14

“Тъй като седемдесетте седмици или 490 години са отрязани от 2300-та дни, остават още 1810 дни. Значи след изтичането на 490-те дни оставаха да изминат още 1810 дни. Пресметнати от 34 г. сл. Хр., останалите 1810 години достигат до 1844 г. сл. Хр. Следователно 2300-та дни от Даниил 8:14 свършват в 1844 г. След изтичането на този голям пророчески период, спо-

ред свидетелството на Божия ангел, светилището трябваше да “се очисти”. По такъв начин времето на освещението или очистването на светилището, което, както почти всички вярваха, трябваше да стане във времето на пришествието, бе най-точно определено.” ВБ 266

“Христос в края на 2300-та дни - в 1844 г., вместо да дойде на земята, тогава е влязъл в Светая светих на небесното светилище, за да извърши там последното дело на примирението – приготвянето за Неговото идване.” ВБ 345, 346

б. Какво става сега в небесното светилище? Евреи 4:14-16; 7:25; 9:11,12,23,24; Откровение 3:7,8

“Свършването на 2300-та години в 1844 г. отбелязваше една важна точка от времето. Но макар че е истина, че вратата на надеждата и на благодатта, през която човеците в течение на 1800 години бяха намирали достъп до Бога, беше затворена, то беше отворена една друга врата и на човеците се предлагаше опрощение на греховете чрез Христовото посредничество в Светая светих в небето. Една част от Неговата служба беше свършена, за да отстъпи мястото на друга. Все още оставаше една отворена врата за небесното светилище, където Христос служеше в полза на грешника.” ВБ 352

Петък

8 май

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- а. Защо пророчеството от Даниил 8:14 е така важно?**
- б. Кое указание показва, че 2300 пророчески дни са буквални години?**
- в. Как времето на Христос на земята доказва принципа ден-година?**
- г. Защо 34 г. сл. Хр. има пророческо значение?**
- д. Кое от 1844 г. насам все повече е било решаващо за християнския живот?**

* * *

Светилището

“А от това, което казваме, ето какъв е смисълът: Ние имаме такъв първосвещеник, Който седна отдясно на престола на Величието на небесата, служител на светилището и на истинската скиния, която Господ е поставил, а не човек.” (Евреи 8:1,2)

“Светилището в небето, където Христос служи заради нас, е големият образец, на който съграденото от Мойсей светилище беше едно подобие.” ВВ 339

Препоръчвани четива: Патриарси и пророци, 229-239 (30. Скинията и нейните служби)

Неделя

10 май

1. ЦЕЛТА НА СКИНИЯТА

а. Къде на земята обеща Бог да обитава между Своя народ? Изход 25:8; 2Летовници 6:1,2; Исаия 66:1

“Когато Мойсей приготвяше да построи светилището за обиталище на Бога, заповяда му се да направи всичко според показания му на планината образец... Така и на Израил, когото искаше да направи Свое обиталище, Той откри славния идеал на Своя характер. Образецът им бе показан на планината при даването на закона.” ЖИ 156

“Всички, които обичат поклонението на Бога и оценяват благословенията от Неговото свято присъствие, ще проявят същия пожертввателен дух, когато се приготвя дом, където Той може да се среща с тях.” ПП 230

“Домът, където Исус трябва да се среща с Неговия народ, трябва да бъде чист, но скромнен дом и чрез посвещаването му на Бога поканвайте Исус да идва като ваш гост.” СЦ, V, 269

6. Каква е била винаги целта на Бога в отношението Му към Неговия народ? Изход 29:45; Исаия 57:15

“Още от вечни времена Божието намерение е било, че всяко създадено същество – от светлия и свят серафим до човека – да е храм, в който да обитава Творецът.” ЖИ 116

Понеделник

11 май

2. ЗЕМНОТО СВЕТИЛИЩЕ

а. Какъв план беше показан на Мойсей, когато получи нареждане да построи светилището? Изход 25:9,40; Евреи 8:5 По чий образец беше всичко това? Евреи 8:1,2

“На въпроса: Какво е светилището? – ясно е отговорено в Писанията. Терминът “светилище”, както е употребен в Библията, се отнася първо за скинията, построена от Мойсей, като един образец на небесните неща; и второ за “истинската скиния” в небето, на която земното светилище сочеше. Със смъртта на Христос символичната служба свърши. “Истинската скиния” в небето е светилището на новия завет.” ВЖ 202

б. Как беше разделена скинията и какви служби се поддържаха в нея всекидневно? Езекиил 45:4; Евреи 9:2-5

“Сградата бе разделена на две отделения от богата и красива завеса, поддържана от обковани със злато стълбове. Подобна завеса закриваше и входа на първото отделение...”

Зад вътрешната завеса беше Светая светих, център на символичната служба на примирението и застъпничеството, свързващо звено между небето и земята. В това отделение бе ковчегът – един сандък от акациево дърво, обкован отвътре и отвън със злато и опасан отгоре с венец. Той бе направен

за съхраняване на каменните плочи, на които самият Бог бе написал десетте заповеди. Затова бе наречен ковчегът на Божия завет или ковчег на завета, тъй като десетте заповеди бяха основата на завета между Бог и Израил. Капакът на свещения ковчег беше наречен омилоствилище...

Над омилоствилището бе шекината – изявлението на Божественото присъствие, а между херувимите Бог оповестяваше волята Си.” ПП 230, 231

Вторник

12 май

3. ЖЕРТВОПРИНОШЕНИЕ ЗА ГРЯХ

а. Какво беше осигурено за грешници, които бяха престъпили закона от незнание? Свещеникът: Левит 4:2-6; цялото общество: Левит 4:13-15; първенецът: Левит 4:22-24; простолюдието: Левит 4:27-29

“Ден след ден разкаялият се грешник донасяше своята жертва до вратата на скинията и изповядваше, полагайки ръката си върху главата на жертвеното животно, своите грехове, които той по такъв начин пренасяше символично от себе си върху невинната жертва. Тогава животно биваше заколвано. “Без проливане на кръв” – казва апостолът, “няма прощение”. “Животът на тялото е в кръвта.” (Левит 17:11) Престъпеният Божи закон изискваше живота на престъпника. Кръвта, която представляваше издействания живот на грешника, чиито грях поемаше на себе си жертвеното животно, се внасяше от свещеника в Светая и с нея се попръскваше пред завесата, зад която се намираше ковчегът на завета със закона, който грешникът беше престъпил. Чрез тази церемония грехът биваше символично пренесен чрез кръвта върху светилището. В някои случаи кръвта не се внасяше в Светая, но тогава месото се изяждаше от свещеника, както Мойсей настави синовете на Аарон, казвайки: “Защо не ядохте жертвата за греха на свято място? Тя е велика светиня и ви е дадена, за да снемете греховете от обществото и да ги очиствате пред Господа” (Лев. 10:17). И двете церемонии еднакво символизираха пренасянето на греховете от разкаялия се върху светилището.

Такова беше делото, което се извършваше ден след ден през цялата

година. По такъв начин греховете на Израил бяха пренасяни върху светилището и беше нужно едно особено дело, за да бъдат премахнати. Бог заповяда за всяко от святите отделения да се извършва по едно умилоствение.” ВВ 342, 343

6. Кога беше установена жертвената система и защо? Битие 4:3-5; Галатяни 3:19

“Когато човекът падна в престъпление, законът не беше изменен, но беше установена система за възстановяване, за да бъде човекът върнат обратно към послушание. Обещан бе Спасител и бяха установени жертвоприношения, посочващи напред към смъртта на Христос – великата Жертва за греха. Но ако Божият закон никога не беше престъпен, нямаше да има смърт, нито нужда от Спасител. Следователно нямаше да има нужда и от жертви.” ПВ242

Сряда 13 май

4. СВЕЩЕНИКЪТ

а. Кои бяха назовани от Бога да служат като свещеници в светилището? Изход 28:1; 29:4 Каква ясна заповед им беше дадена? Левит 10:9-11

“На свещениците, които кадяха тамян пред Господа, беше заповядано да употребяват огъня, запален от Бога, който гореше ден и нощ и никога не се изгасваше. Бог даде изрични нареждания как всяка част от Неговата служба да бъде ръководена, че всичко, свързано с Неговото свято поклонение, да можеше да бъде в съгласие със святия Му характер. И някакво отклонение от дадените нареждания от Бога във връзка със святата Му служба се наказваше със смърт.” *Въздържание 43*

“С помощта на синовете си Аарон принесе изискваните от Бога жертви, издигна ръцете си и благослови народа. Всичко беше направено както Бог нареди. Той прие жертвата и откри славата Си по за-

бележителен начин – огън излезе от Господа и пояде жертвата върху ол-
тара.” ПП 241

**б. Колко често свещеникът трябваше да принася жертва? Изход
29:39 Кое щеше да представлява това в наши дни? Псалм 55:17**

“Когато свещениците влизаха сутрин и вечер в Светая в определеното време за принасяне на тамян, всекидневната жертва биваше подготвена да се принесе върху олтара отвън в двора. Това беше време на напрегнат интерес за поклонниците, които се събираха при скинията. Преди да влязат в Божието присъствие чрез службата на свещеника, те трябваше сериозно да изследват сърцата си и да признаят греховете си. Обединаваха се в мълчалива молитва с лица обърнати към Светая. Така, докато молитвите им се възнасяха с облака от тамян, вярата им се хващаше за заслугите на обещания Спасител, символизиран чрез изкупителната жертва. Часовете, определени за утринната и вечерната жертва, се смятаха за святи и навсякъде, и от целия еврейски народ се съблюдаваха като време за поклонение. И когато в по-късните времена евреите бяха разпръснати като пленници в далечни земи, те все още обръщаха лицата си към Ерусалим в определения час и принасяха своите моления пред израилевия Бог. В този обичай християните имат един пример за утринна и вечерна молитва. Макар че осъжда обикновения кръг от церемонии, лишен от духа на поклонение, Бог гледа с голяма благосклонност на онези, които Го обичат и Му се покланят сутрин и вечер, за да потърсят прощение на греховете си и да представят молбите си за желаните благословения.” ПП 236

Четвъртък  *14 май*

5. ПЪРВОСВЕЩЕНИКЪТ

а. Кой беше избран от Бога да бъде първосвещеник в светилището в пустинята? Изход 29:5-7 Какво беше задължението на първосвещеника? Евреи 9:25

“Само веднъж в годината първосвещеникът можеше да влезе в най-святото място – Светая светих, след най-грижливо и сериозно приготвление

ние. Никое смъртно око освен първосвещеника не можеше да гледа святото величие на това отделение, понеже това беше особеното място на Божията видима слава. Първосвещеникът винаги влизаше треперещ, докато народът чакаше неговото завръщане с тържествена тишина.” ДП, I, 274, 275

**б. Докато първосвещеникът служеше в Светая светих в деня на умилоствението, какво трябваше да прави народът? Левит 23:27-32
Кога започна денят на умилоствението в небето? Даниил 8:14; Исаия 22:12-14,20-22 (виж Откр. 3:7,8)**

“През 1844 г. нашият велик Първосвещеник влезе в Светая светих на небесното светилище, за да започне там изследователния съд... В символичната служба, когато умилоствителното дело се извършваше от първосвещеника в пресвятото място на земното светилище, народът трябваше да смирява душата си пред Бога, да изповяда греховете си, за да получи милост и заличаване на греховете. Може ли да се изиска по-малко в този действителен ден на умилоствение, в момента, когато Христос ходатайства за Своя народ горе в светилището и когато е готов да бъде произнесена над всекиго една последна окончателна присъда? ИВ, I, 88

Петък

15 май

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- а. Какви благословения идват от имането светилище за поклонение на Бога?**
- б. Мойсей видя един образец на Божия характер (десетте заповеди) и един образец на Неговото обиталище. Как са свързани двете?**
- в. Как действаше жертвената система в древния Израил и как действа тя днес?**
- г. Какво става когато небрежим да имаме сутрешно и вечерно богослужение?**
- д. Защо е важно да разбираме деня на умилоствението?**

* * *

Денят на умилоствивението

“Десетият ден на този седми месец да бъде ден на умилоствивение; да имате свято събрание и да смирите душите си, и да принасяте жертва чрез огън Господу.” (Левит 23:27)

“Веднъж в годината, във великия ден на умилоствивението, първосвещеникът влизаше в Светая светих за очистване на светилището, с което завършваше годишният цикъл на службата.” ПП 237

Препоръчвани четива: Великата борба, 394-407 (28. Изследователният съд)

Неделя 7 май

1. УМИЛОСТВИЕНИЕ ЗА ГРЯХ

а. Какво скъпоценно осигуряване беше направено, за да се умилоствивят грехът на Адам? Битие 3:15,21

“В момента, в който Адам се предаде на сатанинското изкушение и направи това, което Бог беше казал, че не трябва да прави, Христос, Божият Син, застана между живота и смъртта, казвайки: “Нека наказанието падне върху Мене. Аз ще стоя на мястото на човека. Дайте му друг изпит.” Съгласяването постави целия свят под смъртната присъда. Но в небето се чу глас, казващ: “Аз промислих откуп за него” (Иов 33:24). Този, Който не знаеше грях, беше направен грешен за падналия човек.” ЗВ, 27.VI.1900

б. Каква система беше наредена от Бога и как се почувства Адам, когато трябваше да принесе първата жертва за грях?

“Когато закла невинната жертва, Адам потрепери при мисълта, че неговият грях ще пролее кръвта на невинния Божи Агнец.” ПП 34

2. ВСЕКИДНЕВНАТА СЛУЖБА

а. Какво беше всекидневното задължение на обикновените свещеници в скинията? Числа 28:4; Евреи 10:11

“Службата в земното светилище беше двойна. Свещениците служеха всекидневно в Светая, а първосвещеникът веднъж в годината извършваше едно особено дело на умилоствение за очистване на светилището. Ден след ден разкаляият се грешник донасяше своята жертва до вратата на скинията и изповядваше, полагайки ръката си върху главата на жертвеното животно, своите грехове, които по такъв начин пренасяше символично от себе си върху невинната жертва. Тогава животното биваше заколвано.” ВБ 342

“Всяка сутрин и вечер на олтара се изгаряше едногодишно агне със съответния хлебен принос, като по този начин се символизираше всекидневното посвещение на народа пред Йехова и постоянната му зависимост от изкупителната кръв на Христос.

Бог изрично нареди всяка жертва, представена за служба в светилището, да бъде “без недостатък” (Изм. 12:5). Свещениците трябваше да преглеждат всички жертвени животни, доведени за принос, и да отхвърлят онези, в които се откриеше дефект.” ПП 234

б. Какво им беше наредено на свещениците да правят преди да влязат в светилището? Изход 30:18-21; 40:30-32

“Между олтара и вратата на скинията имаше умивалник, който също беше меден, направен от доброволно принесените от израилевите жени огледала. На него свещениците трябваше да измиват ръцете и нозете си, когато влизат в святите отделения или когато пристъпват пред олтара да принасят на Господа жертва чрез изгаряне.” ПП 231

“Така и свещениците трябваше да влизат в светилището без обувки – полепнали по тях частици прах можеха да осквернят святото място. Преди да влязат в светилището и да мият ръцете и нозете си, преди да пристъпят към служба в скинията или да принасят жертви на олтара на всеизгарянето, трябваше да оставят обувките си в двора. Така постоянно се предаваше

урока, че всички, които пристъпват в Божието присъствие, трябва да бъдат очистени от всяка мръсотия.” ПП 233

Вторник

19 май

3. ПРЕСВЯТОТО МЯСТО (СВЕТАЯ СВЕТИХ)

а. Какво отделяше двете отделения на светилището и какъв предмет беше поставен в Светая светих? Изход 26:31-34; Евреи 9:3-5

“Великолепните килими, които образуваха покрива, с втъкани в тях фигури от синьо, пурпур и алено, допринасяха много за красотата на гледката. А зад втората завеса беше святата шекина, видимото откровение на Божи-ята слава, пред която никой, освен първосвещеника, не можеше да застане и да остане жив.” ВБ 339

“Всичките принадлежности на това (първо) отделение изглеждаха като най-чисто злато и отразяваха образа на този, който влизаше в това място. Завесата, която разделяше тези две отделения, изглеждаше великолепна. Беше от различни цветове и материал, с красива ивица, с изработени върху нея фигури на ангели от злато.” ДП, I, 159

б. Как изрази Бог присъствието Си между израилевите чада, особено в светилището? Изход 40:34,35; Левит 16:2

“Зад втората завеса беше поставен ковчегът на свидетелството и красивата и богата завеса беше дръпната пред святия ковчег. Тази завеса не достигаше до върха на постройката. Божията слава, която беше над умилостивилището можеше да се вижда от двете отделения, но в много по-малка степен от първото отделение. Точно пред ковчега, но отделен чрез завесата беше златният кадилен олтар. Огънят върху този олтар беше запален от самия Господ и беше свято ценен чрез поддържането му със свят тамян, който ден и нощ изпълваше светилището с ароматния си облак. Ароматът му се простираше на километри около скинията. Когато свещеникът принасяше тамяна пред Господа, той поглеждаше към умилостивилището. Въпреки че не можеше да го види, знаеше, че то беше там; и когато тамянът се издигаше като облак, Господната слава слизаше върху

умилостивилището и изпълваше Светая светих, като беше видима и в Светая, и често славата така изпълваше двете отделения, че свещеникът не можеше да служи и беше принуден да стои на вратата на скинията.” ДП, I, 273, 274

“Над ковчега, образувайки похлупак над святия сандък, беше тронът на благодатта – едно великолепно дело на изкуството, върху който се издигаха два херувима, на всеки край по един, изработени от чисто злато. В тази част на светилището се изявяваше Божественото присъствие в облака на славата между херувимите.” ВБ 338

Сряда

20 май

4. РОЛЯТА НА ПЪРВОСВЕЩЕНИКА

а. Кое особено събитие ставаше на десетия ден от седмия месец? Левит 16:29-31; Числа 29:7

“Веднъж в годината, във великия ден на умилостивението, свещеникът влизаше в Светая светих, за да очисти светилището. Извършеното там дело завършваше годишния цикъл на службата.” ВБ 343

”На десетия ден от седмия месец първосвещеникът влизаше във вътрешното отделение или Светая светих, което през друго време му беше забранено с наказание от смърт. Извършеното тогава очистване на светилището завършваше годишния цикъл на службата.” ДП, IV, 263

“При символичното богослужение очистването на светилището или великият ден на умилостивението беше на десетия ден на седмия еврейски месец (Лев. 16:26-34), когато първосвещеникът, след като е издействал умилостивение за всички израилтяни и по такъв начин е отстранил греховете им от светилището, излизаше вън и благославяше народа.” ВБ 327

б. Какво беше заповядано на първосвещеника да прави преди влизане в Светая светих? Левит 16:2-6,16

“Пред умилостивилището Бог общуваше с първосвещеника. Ако той останеше за необикновено време в Светая светих, народът често се тревожеше, страхувайки се, че поради техни грехове или някой грях на свещеника

Господната слава сега го е убила. Но когато звукът от дрънкането на звънчетата върху одеждата му се чуваше, те биваха много облекчени.” ДП, I, 275

”В Светая светих великият Аз Съм подновяваше Своего присъствие и не беше позволено на никое човешко същество да влезе там освен чрез Божествено нареждане. Там, над умилоствилището, засенчено от крилето на херувимите, стоеше шекината на Неговата слава, постоянният знак на Неговото присъствие, докато нагръдникът на първосвещеника, поставен със скъпоценни камъни, правеше познато от святите предели на свещилището тържествената вест на Йехова към народа. Удивителна религиозна система, когато Създателят на небето и земята така изявяваше Своята слава и откриваше волята Си за човешките чада.” РХ, 2.ІІІ.1886

Четвъртък

21 май

5. ДВАТА КОЗЕЛА

а. Какво беше значението на двата козела в Деня на умилоствението и какво се правеше с козела, избран да бъде принос за грех? Левит 16:7,8,16

“В деня на умилоствението пред вратата на скинията се донасяха два козела и над тях се хвърляше жребие: едно жребие за Господа, а друго жребие за отпущане (Азасел). (Лев. 16:8) Козелът, върху когото паднеше жребие за Господа, трябваше да бъде заклан като изкупителна жертва за народа.” ВБ 343

б. Какво ставаше с отпущаемия козел – Азасел, който беше оставен жив? Левит 16:20-22 Какво символизираше всеки от двата козела?

“Христовото дело за изкуплението на човека и за очистиането на Всемира от греха ще бъде завършено с отстраняване на греховете от небесното свещилище и с възлагането им върху Сатана, който ще понесе окончателно вината за тях.” ПП 239

“След като службата в Светая светих беше привършена и израилевите грехове бяха отстранени от светилището чрез кръвта на умиловителната жертва, пред Господа се довеждаше един жив козел и в присъствието на народа първосвещеникът изповядваше “над него всички беззакония на израилевите синове, всичките им престъпления и всичките им грехове” и ги полагаше върху главата на живия козел... По същия начин, когато службата в небесното светилище бъде привършена, в присъствието на Бога и на святите ангели, и на множеството спасени грехове на Божия народ ще бъдат натоварени на Сатана. Той ще бъде обявен виновен за всичкото зло, което е причинил. И както свободният козел биваше изпъден в една ненаселена страна, така и Сатана ще бъде заточен на запустялата земя, в една ненаселена, празна пустиня.” ВБ 545

Петък

22 май

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- а. Обясни умиловителното в символа и първообраза.**
- б. Назови някои факти, показващи святостта на службата в светилището.**
- в. Какво имаше във второто отделение на скинията, най-святото от всичко?**
- г. Кое открива голямата милост на Бога в службата на светилището?**
- д. Какво представляваха двата козела?**

* * *

Бракът – божествена институция

“Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си и те ще бъдат една плът.” (Битие 2:24)

“Когато Творецът вложи ръцете на святата двойка една в друга, Той каза: “Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се прилепи към жена си; и ще бъдат една плът.” С това Той обяви закона за брака за всички Адамови чада до края на света.” МПБ 70

Препоръчвани четива: Мисли от планината на блаженствата, 70-72 (*Право ли е да напусне един мъж жена си*)

Неделя

24 май

1. БОГ УЧРЕДИ БРАКА

а. След като Адам наименува всяко животно, какво събитие стана? Битие 2:18,21,22 Как гледа Бог на брака? Евреи 13:4

“Бог отпразнува първия брак. Така тази институция има произхода си от Твореца на вселената... Когато Божествените принципи бъдат признавани и следвани, тази връзка – бракът, е благословение. Той пази чистотата и щастieto на човека, задоволява социалните нужди, издига неговото физическо, интелектуално и морално естество.” ПП 16, 17

б. Какво е значението на това, че Ева беше създадена от Адамовото ребро? Ефесяни 5:22-24; Колосяни 3:18

“Ева беше създадена от едно ребро, взето от гърдите на Адам. Това означава, че тя не трябваше да го владее, като глава, нито пък да бъде тъпкана под нозете му като по-нисша, но да му бъде равна, да бъде обичана и закриляна от него. Тъй като бе част от човека, кост от костта му и плът от плътта му, тя беше неговото второ Аз, показващо тясното единство и емоционалната привързаност, които трябваше да съществуват помежду им.” ПП 16

Понеделник

25 май

2. ЕДИН РАДОСТЕН МОМЕНТ

**а. Кое събитие показва, че Господ одобри брачната институция?
Йоан 2:1,2**

“Христос дойде на нашия свят да направи небесната светлина да свети всред моралната тъмнина. Дойде да направи мъже и жени да разберат, че брачната институция е свята. Неговото присъствие в Кана даде силно потвърждение на този обред.” СР, X, 188

“Христос не дойде да унищожи тази (свещена и свята) институция, но да я възстанови в нейната първоначална святост и възвишеност. Той дойде да възстанови моралния образ на Бога в човека и започна делото Си чрез одобряване на брачната връзка. Той, Който създаде първата свята двойка и Който създаде за тях един рай, е поставил Своя печат върху брачната институция, отпразнувана първо в Едем.” СР, X, 203

“Както в Стария, така и в Новия завет, съпружеската връзка символизира нежната и свята връзка между Христос и Неговия народ – спасените, които Той изкупи чрез страданията на Голгота.” МПБ 71

б. Какво казват Писанията за един щастлив дом? Псалм 128

“Писанията казват, че Исус и учениците Му били поканени на сватбеното празненство (в Кана). Христос не е дал никакво нареждане на християните да казват, когато ги поканят на сватба: “Ние не трябва да присъстваме на такъв радостен случай.”

Чрез посещаването на този празник Христос ни учи, че желае ние да се радваме с онези, които се радват в спазване на Неговите постановления. Той никога не е попречвал на празненствата на човечеството, когато са про-

веждани според законите на небето. Едно събиране, което Христос почете чрез присъствието Си, е добро, и на което Неговите последователи трябва да обръщат внимание. След посещаването на този празник, Христос посети много други, одобрявайки ги чрез Своето присъствие и наставление.” ЗВ 30. VIII. 1899

“Ако щастието ни се състои в това, да правим другите щастливи, ние наистина сме щастливи. Истинският последовател не живее, за да задоволява собственото Аз. Той живее за Христос и за доброто на Неговите чада. Необходимо е да пожертва безгрижието, удоволствието, удобствата, волята и егоистичните си желания заради Христовото дело или никога да не царува с Него на трона Му.” СЦ, I, 81

“Бракът, един съюз за цял живот, е символ на съюза между Христос и Неговата църква. Духът, който Христос проявява към църквата, е духът, който съпругът и съпругата трябва да проявяват един към друг.” СЦ, VII.46 (англ.)

Вторник

26 май

3. РОЛЯТА НА СЪПРУГА

а. Какво изисква Библията от съпруга, обединител на дома? Ефесяни 5:25,28; Колосяни 3:19

“Господ е назначил съпруга, главата на съпругата, да бъде неин защитник. Той е обединителят на семейството, свързващ членовете заедно... Христос упражнява авторитета си с мъдрост, с всичката любезност и нежност. Така нека и съпругът да упражнява своята сила и да подражава на великия Глава на църквата.” ВЖ 259

б. Посочи правилното поведение, в сравнение с погрешното такова, на един съпруг и баща. Битие 18:18,19; Ефесяни 6:4; Евреи 12:7-9

“Бащата в семейството трябва да насърчава добродетелите, като кураж, правдивост, честност, търпение, силна воля, трудолюбие и практичност. Но той трябва и сам да притежава качествата, които желае да възпита в децата си.” ПСВЛ 267

“Не е доказателство за мъжественост съпругът постоянно да подчертава положението си като глава на семейството. Не увеличава почитта към него да го слушат да цитира Писанията, за да поддържа изискванията си за авторитет. Няма да го направи по-мъжествен, ако изисква съпругата му, майката на децата му, да действа според неговите планове, като че ли са безпогрешни.” СР, XIII, 82

“Много съпрузи не разбират достатъчно, нито оценяват грижите и трудностите, които жените им, обикновено затворени през целия ден в нескончаемия кръг от домашна работа, понасят като майки. Често те се връщат у дома с намръщени лица, мрачни и не внасят светлина в семейния живот. Ако яденето не е готово навреме, уморената жена, която често е и домакиня, и медицинска сестра, и готвачка, и слугиня едновременно, бива “поздравявана” с обвинения. Придирчивият съпруг може би ще благоволи да вземе неспокойното дете от уморените ръце на майката, за да може тя по-бързо да приготви храната. Но ако то е неспокойно и плаче в ръцете на бащата, той рядко чувства за свой дълг да го утеши и успокои. Дори не мисли колко много часове майката е понасяла раздразнението на малкото, а само изисква нетърпеливо: “Ето, майко, вземи детето СИ!” Детето не е ли толкова негово, колкото и нейно? Няма ли и той естественото задължение търпеливо да носи своя дял от товара при отглеждането на децата?” ДС 210

Сряда

27 май

4. ЦАРИЦАТА НА ДОМА

а. Как описва Библията една истинска, добродетелна жена християнка? Притчи 18:22; 19,14; 31:10,11,30

“Съпругът е глава на семейството, както Христос е глава на църквата. Бог не одобрява поведение на съпругата, което е насочено към отслабване на влиянието му и до принизяването на тази възвишена и отговорна длъжност. Жената е длъжна да подчини на своя мъж желанието и волята си. И двамата трябва да са сговорчиви, но Божието слово дава предпочитание на преценката на мъжа. Достоинството на жената няма да бъде принижено, ако се покорява на този, когото е избрала за свой съветник и защитник.” СЦ, I, 210

“Много съпрузи се спират на думите: “Жени, подчинявайте се”, но да прочетем заключението на същата заповед, което гласи: “... както прилича в Господа.” СР, XIII, 74

6. Каква заповед отправя Господ към царицата на дома? 1Петрово 3:1,2; Филипяни 2:14

“Докато господарката на дома може външно да изпълнява акуратно задълженията си, тя може постоянно да негодува срещу робството, на което е обречена, и да преувеличава отговорностите и ограниченията чрез сравняване участва си с това, което тя нарича по-възвишен живот на жената, и подхранвайки неосветени копнежи за едно по-леко положение, свободно от маловажни грижи и бремета, които дразнят духа ѝ. Малко мисли, че в тази обширна и разнообразна сфера на действие, към която се стреми, тъкмо обратното, сигурно ще я нападнат притеснения, макар и от различен вид. Докато безполезно копнее за различен живот, подхранва грешно недоволство и прави дома си неприятен за съпруга и децата си.

Истинската съпруга и майка ще следва напълно противоположен курс от този. Тя ще изпълнява своите задължения с достойнство и добро настроение, без да счита, че е унижително да върши със собствените си ръце това, което е необходимо за един добре уреден дом. Ако гледа на Бога за сила и утеха и с Неговата мъдрост и страх се стреми да върши всекидневните си задължения, ще привърже сърцето си към съпруга и ще види децата си израстващи като зрели, честни мъже и жени, имайки морална сила да следват примера на майка си.” ЗР, I.VIII.1877

Четвъртък

28 май

5. ВРЪЗКА ЗА ЦЯЛ ЖИВОТ

а. Съгласно Божието слово колко дълго брачният обет свързва съпруга съпругата? Марк 10:6-12; Римляни 7:1-3; 1Коринтяни 7:39

“Тази (брачна) клетва свързва съдбата на двама души с връзки, които

не могат да бъдат разкъсани от нищо друго освен от ръката на смъртта.”
СЦ, IV, 472, 473

“Какво е отношението към брака днес? Не е ли извратено и осквернено, дори станало както беше в Ноевите дни? Развод след развод се отбелязват ежедневно в документите. Това е женитбата, за която Христос говори, когато каза, че преди потопа “женеха се и се омъжваха” (Мат. 24:38). СР, VII, 56

б. Ако има нещастна раздяла между съпруг и съпруга, кои са двете алтернативи? Малахия 2:13-16; 1Коринтяни 7:10,11

“Исус дойде на нашия свят, за да коригира грешките (на човека) и да възстанови моралния образ на Бога в човека. Погрешни схващания относно женитбата бяха намерили място в умовете на израилевите учители. Тя бяха обезсилили святата институция на брака. Човекът беше станал така коравосърдечен, че искаше с най-незначителни извинения да се отдели от съпругата си...

Христос дойде да коригира тези злини и първото Му чудо беше извършено на сватба. Така Той обяви на света, че бракът, когато е запазван чист и неопетнен, е една свята институция.” СР, X, 198

Петък

29 май

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- а. Как описва Библията създаването на жената?**
- б. Само кога едно бракосъчетание може да бъде наистина радостно събитие и защо?**
- в. Как може един съпруг да подобри отношението си към своята съпруга?**
- г. Как може една съпруга да подобри отношението си към своя съпруг?**
- д. Кое е доказателство, че Бог в мъдростта Си определи бракът да бъде един съюз за цял живот?**

* * *

Даренията от първата събота за Чехословашката мисия



Чехославация, разположена в Централна Европа, беше основана през октомври 1918 г. като приемник на един от щатите на Австро-унгарската империя в края на Първата световна война. Понастоящем тя се състои от териториите на Чехската република, Словакия и Карпатските Рутении. През 1948 г. комунистическата партия пое контрола в страната, религиозната свобода беше отнета и атеизмът стана официалната идеология на страната. През 1989 г. страната отново стана демократична и беше дадено на народа свобода на съвестта, а три години по-късно Чехославация беше разделена и територията ѝ стана, както е известна днес, Чехска република и Словакия.

Нашето дело в Чехославация започна в самото начало на Реформаторското движение. През 1923 г. в тази страна имаше 43 члена. След това комунизмът влезе в страната и вярващите не можеха повече да се събират. Пастирът беше поразен и стадото се разпръсна. Но водачът имаше една твърде интересна опитност в затвора. Неговата съпруга съумяла да му занесе един брой от книгата “Великата борба” и той чел и препрочитал книгата, съзнавайки, че е направил голяма грешка, като не е възпитал по-млади хора, които да заемат неговото място. Той изповядал грешката си на Господа и имал една реално преобразяваща опитност. Започнал да изпраща вести на паството чрез поеми. Написал 150 поеми и на всички тях им поставил музика. Вярващите били утешени с вестите на брата и ги пеели. В края на краищата църквата претърпяла неуспех след толкова много години без ръководител. След като бил освободен от затвора братът незабавно започнал да обучава младите, както бил обещал на Господа.

През 1995 г. Чехославация стана мисия и днес ние отново имаме една група от нови членове и останалите от онези, които преминаха през мрачните дни. Планираме да построим едно място за събиране и да вървим напред в разпространяването на третата ангелска вест.

Нуждаем се от вашата помощ. Молим бъдете щедри, когато ще се събират тези специални дарения.

Вашиите братя и сестри от Чехословашката мисия

Християнското семейство

“Когато нашите синове в младостта си бъдат като пораснали младоки и нашите дъщери като краеъгълни камъни издялани за украшение на дворци.” (Псалм 144:12)

“Най-голямото доказателство за силата на християнството, което може да бъде представено пред света, е едно добре уредено и правилно дисциплинирано семейство. То ще препоръча истината така, както нищо друго не би могло, тъй като е жив свидетел за нейната практическа мощ върху сърцето.” СЦ, IV, 284

Неделя

31 май

1. ЕДНО МАЛКО НЕБЕ НА ЗЕМЯТА

а. За да имаме един щастлив дом, какво изисква Божието слово и от съпрузите, и от съпругите? 1Коринтяни 7:3,4; Галатяни 6:2; Ефесяни 5:33

“Не се опитвайте да се принуждавате един друг другият да постъпва така, както вие желаете. Не може да правите това и да запазите любовта си един към друг. Проявлението на Аза ще разруши мира и щастието в дома. Не позволявайте брачният ви живот да бъде живот на раздори. Ако правите това, и двамата ще бъде нещастни. Бъдете любезни в говор и нежни в действие, отказвайки се от собствените си желания. Бдете върху думите си, защото те имат силно влияние за добро или за зло. Не позволявайте острота да звучи в гласа ви. Внесете във вашия съединен живот аромата на христоводобие.” СЦ, VII, 47, (англ.)

б. Как вдъхновението описва един истински християнски дом?

Псалм 128; Исаия 61:9 Как може домът да бъде едно благословение или едно проклятие?

“Трябва да позволим Христос да влезе в нашите сърца и домове, ако ще ходим в светлината. Домът трябва да бъде направен всичко, което тази дума означава. Той трябва да бъде едно малко небе на земята, място, където привързаността се култивира вместо да се потиска старателно. Щастieto ни зависи от това култивиране на любов, съчувствие и истинска вежливост един към друг.” СЦ III, 539

Понеделник

1 юни

2. РОДИТЕЛИ И ДЕЦА

а. Какво казват Писанията за децата на богобоязливите родители? Псалм 127:3; Притчи 17:6; Исаия 54:13

“Нека помним, че те не трябва да се третираш като наша лична собственост. Децата са наследство от Господа и планът на изкуплението включва както нашето, така и тяхното спасение. Те са поверени на родители, за да бъдат отгледани и възпитани за Бога, така че да се подготвят да извършат своя дял за този свят и за вечността.” ДС 261

“Децата са наследство от Господа и ако родителите не им дадат такова възпитание, което ще ги направи да спазват Господния път, те пренебрегват сериозно задължение. Не е волята или целта на Господа децата да стават недомялани, груби, невежливи, непокорни, неблагодарни, несвяти, буйни, надменни, обичащи повече удоволствия отколкото Бога. Писанията казват, че това състояние на обществото ще бъде белег на последните дни.” РД 29

“Децата... трябва да бъдат водени по пътя на послушанието и да не свикват да задоволяват апетита или суетата си.” ДС 260

б. Какво заповядва Господ на всички родители, които искат да видят децата си спасени? Второзаконие 6:4-7; 11:18,19; Притчи 22:6

“Нека през седмицата родителите помнят, че техният дом е училището, в което децата им ще се подготвят за небесните дворове. Нека думите им бъдат правилни. Нито една дума, която децата им не би трябвало да чуят, да не се отронва от устните им. Нека духът им се пази от раздразнителност. Родители, през седмицата живеете като пред погледа на святия Бог, Който ви е дал деца, за да ги възпитавате за Него. Нека домът ви бъде една малка църква, за да може в събота всички да бъдат готови за поклонение в Господното светилище. Всяка сутрин и всяка вечер представяйте децата си пред Бога като изкупено с Неговата кръв наследство. Учете ги, че техен най-висш дълг и привилегия е да обичат Бога и да Му служат.

Родителите би трябвало особено да се стараят да превърнат поклонението пред Бога в нагледен урок за своите деца. Нека откъси от Писанието по-често да са на устните им – особено онези, които подготвят сърцето за богослужение. Би било добре, ако следните скъпоценни думи се повтаряха по-често: “Ти, о, душо моя, тихо уповавай само на Бога, защото от Него очаквам помощ” (Псалм 62:5).” СЦ, VI, 301

Вторник

2 юни

3. ПЕТАТА ЗАПОВЕД

а. Какво се изисква да вършат децата по отношение на техните родители? Изход 20:12; Ефесяни 6:1-3

“Няма период от живота, в който децата да не са длъжни да проявяват почит към родителите. Това тържествено задължение засяга всеки син и дъщеря и е едно от условията за продължаване на живота ни в Новата земя, която Господ ще даде на верните. Това не е маловажно нещо, но е въпрос с голямо значение. Обещанието е при условие на послушание. Ако слушате, ще живеете дълго на земята, ако сте непокорни, няма да се продължи животът ви на тази земя.” ДС 273

“Децата, желаете ли вечен живот? Тогава почитайте и уважавайте родителите си. Не наранявайте и не наскърбявайте техните сърца и не ги карайте да прекарват безсънни нощи в безпокойство и страдание по вашия случай. Ако сте съгрешили в неотдаване на любов и послушание към тях, започнете сега да изкупите миналото. Не можете да си позволите да заемете някакъв друг курс, защото това означава за вас загубата на вечен живот.

Изпитващият сърцето знае какво е отношението към родителите ви; защото Той претегля моралния характер на златните везни на небесното светилище. О, изповядайте небрежността си към вашите родители, изповядайте индиферентността си към тях и неуважението ви към Божията свята заповед.” МИ, 22.VI.1893

б. Кой е един от знаците за скорошното идване на нашия Господ Исус Христос? Римляни 1:30; 2Тимотей 3:2

“Грехът, който съществува в тази генерация между децата, е, че са “непокорни на родителите, неблагодарни, нечестиви, повече сластолюбиви, а не боголюбиви” (2Тим. 3:2,4). И това състояние на нещата съществува до такава степен, че е станало предмет на пророчеството, като един от знаците, че живеем в последните дни на времето.” ПОМ 53

“Божие слово изобилства с поучения и съвети, изискващи почит към родителите. Те вътпяват на младите святото задължение да обичат и ценят тези, които са ги ръководили през най-ранно детство, юношество и младост до възмъжалост и женственост, и които сега до голяма степен са зависими от тях за мир и щастие. Библията не дава неопределен тон по този предмет. Въпреки това нейните поучения са били много незачетени.” ОХВ 101

Сряда

3 юни

4. ЕДНА ТРОЙНА СИЛА

а. Кое свързано със семейството пророчество ще се изпълни в тези последни дни? Малахия 4:5,6; Лука 1:17

“Възпитанието и въздигането на човечеството започва в дома. Делото на родителите лежи в основата на всичко. Обществото е съставено от семейства и представлява това, което семейните глави са направили от него. От сърцето “са изворите на живота” (Пр. 4:23), а сърцето на обществото, на църквата и на нацията е семейството. Благополучието на обществото, успехът на църквата, преуспяването и пребъдването на нацията зависи от влиянието на дома.” ПСВЛ 237

“Онези, които носят последната вест на милост към света, трябва да го чувстват като дълг да наставят родителите относно домашната религия. Тяхното голямо реформаторско движение трябва да започне в представяне на бащи, майки и деца принципите на Божия закон. Когато изискванията на закона са представени, мъже и жени се намират виновни за дълга им да отдават послушание. Покажете им отговорността за тяхното решение не само за самите тях, но и за техните деца.” РД 556

б. Какъв ще бъде резултатът, когато бащи, майки и деца са съединени в едно щастливо семейство? Псалм 144:12

”Нужно е повече от човешка мъдрост от страна на родителите при всяка стъпка, че да могат да разберат как най-добре да възпитат децата си за един полезен, щастлив живот тук и за по-висша служба и по-голяма радост в бъдеще. Бащи и майки, винаги помнете, че на вас е поверено свято доверие. Силата на примера е много голяма. Ако пропуснете да изберете подходящо общество за вашите деца и им позволите да общуват с личности със съмнителен морал, вие ги поставяте или им позволявате да влязат в едно училище, където уроците по поквара ще бъдат научени и практикувани.” РХ, 13.IX.1881

“Родители, върху вас лежи сериозна отговорност. Ваш дълг е да се съедините с Христос в помагане на децата си да оформят правилен характер. Исус не може да направи нищо без вашето сътрудничество. Не е милост или любезност да позволите на едно дете да има свой собствен път, да го предоставите на собственото му управление и да пренебрегвате да го поправяте под предлог, че твърде много го обичате, за да го наказвате. Що за любов е това да позволявате на децата си да развият черти на характера, които ще направят тях, както и всеки друг, нещастни? Далеч от такава любов! Истинската любов ще гледа извън настоящето, към вечното добро на душата.” РХ, 16.VII.1895

Четвъртък

4 юли

5. ВЕРНАТА РАБОТА НАГРАДЕНА

а. Във вечността, когато спасените ще бъдат сигурни в Божието царство, какво ще могат да кажат родители и какво ще свидетелстват техните деца? Исаия 8:18

“Когато съдът седне и книгите се отворят; когато великият Съдия изрече Своето “ДОБРЕ” и нетленният венец се сложи на челото на победителя, мнозина ще издигнат короните пред очите на вселената и сочейки на майка си, ще кажат: “Тя ме направи това, което съм чрез благодатта на Бога. Нейните наставления, нейните молитви са били благословение за моето вечно спасение.” ВМ 237

“Майки, не забравяйте, че Създателят на всемира ще ви помогне във вашата работа. С Неговата сила и чрез Неговото име вие можете да видите децата си да бъдат победители. Учете ги да гледат на Бога за сила. Кажете им, че Той слуша техните молитви. Учете ги да побеждават злото с добро. Учете ги да упражняват едно влияние, което е възвисяващо и облагородяващо. Водете ги да се съединят с Бога и тогава ще могат да се съпротивят на най-силното изкушение. Тогава ще получат наградата на победители.” РД 172, 173

б. Каква ще бъде наградата на съединеното християнско семейство, когато влязат в Божието царство? Псалм 132:12; Откровение 5:13

“Исус ви казва да бъдете участници на Неговата радост, и каква е тя? Това е радостта от виждане плода от тежкия труд на вашата душа, бащи. Това е радостта от виждане, че вашите усилия, майки, са наградени. Тук са вашите деца; короната на живота е върху техните глави и Божиите ангели прославят имената на майките, чиито усилия са спечелили техните деца за Исус Христос.” РД 567, 568

Петък

5 юни

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- а. Кое характеризира едно истинско християнско семейство?**
- б. Назови някои успешни ключови елементи в отглеждането на богобоязливи деца.**
- в. Пред какви особени предизвикателства се изправят родителите в тези последни дни?**
- г. Защо истинските християнски домове стават рядкост в края на времето?**
- д. Какво е необходимо, за да видим децата си в Божието царство?**

13 юни 2009 г.

Залез: 21,05 ч.

Истинско образование

“И че от детинство знаеш Свещените писания, които могат да те направят мъдър за спасение чрез вяра в Христос Исус.” (2Тим. 3:15)

“За мнозина образование означава знание от книги; но “началото на мъдростта е страх от Господа” (Псалм 111:10). Истинската цел на възпитанието е да възстанови Божия образ в душата.” СЦ, V, 322

Препоръчвани четива: Възпитание, 7-24 (*Източник и цел на истинското възпитание*)

Неделя 7 юни

1. В ЕДЕМ

а. Каква е дефиницията на истинското образование? Псалм 111:10; Притчи 9:10

“Истинското образование е подготовка на умствените и физическите сили за изпълнение на всички задължения – приятни и неприятни, както и развиване на всички навици и обичаи на сърцето, ума и душата за служене на Господа. “Ние сме съработници на Бога.” ИВ, III, 193

“Истинската цел на образованието е да възстанови Божия образ в душата.” ПП 413

б. Каква обстановка беше създадена на Адам и Ева за тяхното образование? Битие 2:8,15

“Системата на образование, установена в началото на света, трябваше да бъде един образец за човека през всички времена след това.” РД 294

“Преди да беше създаден светът, в съвет с Отец беше замислено Господ Бог да насади градина за Адам и Ева в Едем и да им даде задача да се грижат за плодните дървета и да култивират и насочват растежа. Полезната работа трябваше да бъде тяхната защита и това трябваше да се запази до края на земната история. За да имаме едно всестранно образование, необходимо е да обединим науката с практическата работа.” ЗВ, 13.VIII.1896

Понеделник

8 юни

2. УЧИЛИЩАТА НА ПРОРОЦИТЕ

а. За да се възстанови повече Божественият план за образование, какво беше дадено за “синовете на пророците” в Израил? 1Царе 7:15,16; 4Царе 2:2-5,15

“Три от тези училища – в Галгал, Ветил и Ерихон са споменати в библейския доклад. Малко преди Илия да бъде грабнат на небето двамата с Елисей посетиха един от тези центрове на обучение.” ПЦ 1117

“В тези “пророчески училища” бяха образовани млади мъже от тези, които не само че бяха добре подготвени в Божествената истина, но и които самите поддържаха тясно общение с Бога и бяха получили особената дарба на Святия Дух.” ЗВ, 20.VII.1882

б. Назови главните предмети, които се изучаваха в пророческите училища. Псалм 86:11; Йоан 17:3

“Главните предмети за изучаване в тези училища (на пророците) бяха Божия закон с дадената на Мойсей свещена история, свещена музика и поезия. В тези училища в древността главната цел на цялото обучение беше да научат Божията воля и задължението на човека към Него. В страниците на свещената история се проследяваха стъпките на Йехова.” ХВ 62

“Мислите ли, че онези в пророческите училища взеха да изучават книгите, които бяха в обикновените училища? Не, не! Какво трябваше да учат? Да имат познание за Исус Христос.” СМК 357

“Както в училището, така и в дома, по-голямата част от учението ставаше устно, но младежите се учеха също да четат еврейското писмо, а и свитъците на Старозаветните Писания бяха също предмет на изучаване... Изясняваха се великите истини, които се съдържаха в символите на службата в светилището, и вярата схващаше главния предмет на цялата тази система – Божият Агнец, Който щеше да вземе греховете на света. Подхранваше се дух на преданост. Учениците не само че се учеха да се молят, но и как да се молят, как да се приближават до своя Творец, как да проявяват вяра в Него и как да разбират и се покоряват на ученията на Неговия Дух. Осветени умове изваждаха от Божията съкровищница нови и стари неща, и Божият Дух се изявяваше в пророчества и свещени песни.” В 47

Вторник

9 юни

3. ПОЛЕЗНИ ЗАНЯТИЯ

а. Къде получи Исус образованието Си? Матей 13:54-56

“Детето Исус не получи Своето образование в училищата и синагогите. Майка Му беше Неговият първи земен учител. Своите познания за небесните неща Той получи от нейните уста, както и от свитъците на пророците. Онези слова, които Той сам бе говорил на Мойсей за Израил, сега ги учеше при коляното на майка Си. Като премина от детство към юношество, Той не потърси училищата на равините. Не се нуждаеше от обучението, което се получаваше от тези училища, защото Бог беше Неговият наставник...

През целия Си живот на земята Исус беше прилежен постоянен работник. Той очакваше много, затова и предприемаше много. Когато постъпи в службата Си, Той каза: “Трябва да върша делата на Този, Който Ме е пратил, докато е ден; иде нощ, когато никой не може да работи” (Йоан 9:4). Исус не отбягваше грижите и отговорностите, както правят това мнозина тъй наречени Негови последователи. Такива хора са слаби и неспособни, тъкмо защото се опитват да избегнат тази дисциплина.” ЖИ 46

б. Къде, отделно от Библията, намираме подходящ материал за истинско образование? 2Солунци 3:8-10

“Възпитаването към ръчен труд заслужава по-голямо внимание, отколкото му се е отдавало досега. Трябва да се основат училища, които покрай висшето умствено и морално възпитание да предлагат случаи и за телесно развитие и физическа работа. Трябва да се преподава земеделие, занаятчийство – по възможност най-полезните занаяти, домакинство, здравословно готварство, шев, хигиенично шиене на дрехи, гледане на болни и тем подобни. Трябва да има градини, работилници и стаи за лечение, а работата в тях трябва да се ръководи от вещи учители.

Работата трябва да има определена цел и да се извършва добре. Докато човек има нужда от познания върху разните занаяти, необходимо е той да се усъвършенства поне в един. При напускане на училището всеки младеж трябва да е научил някой занаят, чрез който може, в случай на нужда, да си изкара прехраната.” В 239, 240

Сряда

10 юни

4. БИБЛИЯТА В ОБРАЗОВАНИЕТО

а. Какво може да извърши за нас прилежното изучаване на Библията? Псалм 119:98-101; Притчи 21:1-5

“Необходимо е Божието слово да бъде обект на нашето изследване, най-великият учебник, основа на цялото образование и над всички останали книги. Нашите деца трябва да бъдат обучавани на истините в него, независимо от предишните си навици и обичаи.” СЦ VI, 114

“Библията учи на цялата Божия воля относно Адамовите синове и дъщери. Библията е правилото за живота, учейки ни за характера, който трябва да формираме за бъдещия, безсмъртен живот.” ОХВ 390,391

б. Какви трябва да бъдат нашите приоритети, отдавайки се на учене, за да бъдем образовани? Исаия 55:2,3; Псалм 25:4,5

“Днес млади мъже и жени прекарват с години в придобиване на образование, но което е дърво и слама, които ще бъдат погълнати при последния

голям пожар. Мнозина прекарват години от живота си в изучаването на книги, получавайки едно образование, което ще умре с тях. На такова образование Бог не придава никаква стойност. Тази мнима мъдрост, получена от изучаването на различни автори, е изключила и намалила блясъка и стойността на Божието слово. Много ученици са напуснали училището неспособни да приемат Божието слово с почитта и уважението, което са му отдавали преди да влязат да учат. Тяхната вяра е помрачена от усилието да изпъкнат в различните учения. На Библията не е било придадено значение на стандарт в образованието им, но пред тях са поставили книги, смесени с неверие и разпространяващи нездрави теории.” ОХВ 446, 447

“Хората не се нуждаят от замъглената светлина на традиции и обичаи, за да направят Писанията разбираеми. Това е толкова благоразумно, колкото да се допусне, че слънцето, греещо по обед в небето, се нуждае от мъждукащата светлина на факли на земята, за да се увеличи неговото сияние.” ОХВ 391

“Библията не трябва да бъде донасяна в нашите училища, за да бъде сандвич между неверните. Библията трябва да бъде направена основа и важен предмет в образованието. Истина е, че знаем много повече за словото на живия Бог, отколкото знаехме в миналото, но има още много за научаване. То трябва да бъде използвано като Слово на живия Бог и оценявано като първо и последно, и най-добро във всичко. Тогава ще се види истински духовен растеж.” ОХВ 474

Четвъртък

11 юни

5. ОБРАЗОВАНИЕ ЗА ВЕЧНОСТТА

а. Какво казва вдъхновението за Писанията? 2Тимотей 3:15,16

“През цялата вечност Писанията ще греят все по-силно като скъпоценни камъни; но ние наполовина не разбираме тези истини. Скъпоценната библейска истина, която сме приели, трябва да извърши едно велико дело за нас и колкото повече разбираме тези неща, толкова по-добре ще разбираме как да впечатлим други умове.” РХ, 10.IV.1888

б. Какви предмети ще се изучават в Божието царство и кого ще учат изкупените? Матей 23:10; Ефесяни 6:9; 1Коринтяни 2:9

“Там (в Новия Ерусалим) безсмъртни умове ще разглеждат с неуморно възхищение чудесата на творческата сила и тайните на спасителната любов. Там не ще има никакъв жесток, лукав неприятел, който да подвежда хората да забравят Бога. Всяка наклонност ще се развива, всяка способност ще се увеличава. Увеличаването на знанията нито ще изморява паметта, нито ще изчерпва силите. Там ще могат да се извършват най-големите предприятия, да се постигат най-възвишените стремежи, и все пак постоянно ще се явяват все по-нови височини за изкачване, все по-нови чудеса за възхищение, нови истини за възприемане и нови предмети ще развиват силите на разума, на душата и на тялото.” ВБ 560

“Темата на изкуплението е темата, в която ангелите желаят да вникнат. Тя ще бъде науката и песента на изкупените през безкрайните векове на вечността. Не е ли достойна тя да мислим с внимание върху нея и я изучаваме сега? Не трябва ли да хвалим Бога с цяло сърце, душа и глас “за чудесните Му дела към човешките чада”? (Псалм 101:8).” СЦ , V, 318

Петък

12 юни

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- а. Кой жизнен аспект от християнското образование днес често е пренебрегван?**
- б. Защо “пророческите училища” бяха успешни в тяхната мисия?**
- в. Как можем да се приближим по-близо до метода, по който Исус беше образован?**
- г. В какъв смисъл Библията често бива замъглена в много християнски училища?**
- д. Каква роля има образованието във вечността?**

* * *

Духът на пророчеството

“Наистина Господ Иеова няма да направи нищо без да открие Своето намерение на слугите Си пророците.” (Амос 3:7)

“Бог или поучава Своята църква, избличава греховете ѝ и укрепва вярата ѝ, или не го прави. Това дело или е Божие, или не е. Бог не прави нищо в сътрудничество със Сатана.” СЦ, IV, 215

Препоръчвани четива: Избрани вести, т. 1, с. 13-25 (2. *Е. Г. Уайт и нейните писания*)

Неделя

14 юни

1. В НАЧАЛОТО

а. Как общуваше Бог с Адам и Ева в началото, след като свърши делото на сътворението? Битие 3:8,9 Как общуваше Той с патриарсите?

“Святата двойка (Адам и Ева) бяха не само чада под бащинската грижа на Бога, но и ученици, получавайки наставления от всемъдрия Създател. Те бяха посещавани от ангели и можеха да общуват с техния Творец без никакво покриващо покривало между тях.” ХВ 207

“Адам, Ной, Авраам, Исаак, Яков, Мойсей разбираха евангелието. Те очакваха спасение чрез Заместника и Гаранта на човека. Тези святи мъже от миналото общуваха със Спасителя, Който трябваше да дойде на този свят в човешка плът, а някои от тях и говореха с Христос и с небесните ангели лице с лице.” ПП 245

б. Как предаваше Бог Своята воля на Мойсей, великия водач на Израил? Изход 33:11; Числа 12:7,8

“Мойсей беше най-великият човек, който някога е стоял като водач на Божия народ. Той беше много почитен от Бога не заради опита, който беше придобил в египетския дворец, но понеже беше най-кроткият от човешките. Бог разговаряше с него лице с лице, както човек говори с приятеля си.” БК, I, 1113

Понеделник

15 юни

2. СВЯТИ БОЖИИ МЪЖЕ - ПРОРОЦИТЕ

а. След като грехът издигна преграда между Бог и човечеството (Исая 59:1,2), кого използва Господ, за да му открива волята Си? 1Царе 9:9; 2Петрово 1:21

“Христос бе, Който говореше на народа Си чрез пророците... Христовият глас е, който говори и на нас чрез Стария завет. “Свидетелството Исусово е Духът на пророчеството” (Откр. 19:10).” ПП 245

“Казаното от Христос не е ново откровение. Принципите, които Той излагаше, бяха известни на Мойсей от облачния стълб и на пророците, които говореха и пишеха като бяха подвижени чрез Святия Дух.” РХ, 7.VII.1896

“Колкото по-пълно приемаме светлината, дадена от Святия Дух чрез Божиите посветени служители, толкова повече истините на древното пророчество ще ни изграждат дълбоки и сигурни – също така сигурни, както и вечния трон. Ние ще добием увереността, че Божиите човеци са говорили, ръководени от Святия Дух. Всеки сам трябва да бъде под влиянието на Святия Дух, за да разбере това, което Духът е карал да говорят пророците.” ИВ, II, 85

б. Какво беше обещано на Божия народ относно Божията воля и плановете? Числа 12:6; Амос 3:7

“Бог е призовал Своята църква в тези дни, както призова древния Израил, да стои като светлина на земята. Чрез мощния меч на истината Той ги е отделил от църквите и от света, за да ги доведе в свята близост със Себе

Си. Направил ги е съхранители на Неговия закон и им е поверил великите истини на пророчеството за това време.” СЦ, V, 455

“Трябва да следваме напътствията, дадени чрез Духа на пророчеството. Трябва да обичаме и слушаме истината за това време. Това ще ни предпази да не приемаме големите заблуди. Бог ни е говорил чрез Словото Си. Говорил ни е чрез книгите, които са помогнали да се изясни настоящият ни дълг и становището, което сега трябва да заемем.” СЦ, VIII, 259

Вторник

16 юни

3. РОЛЯТА НА ЕДИН ПРОРОК

а. Какво е физическото състояние на истинските пророци, когато получават Божествени откровения? Числа 24:2-4; Иов 33:14-16 Какво трябва да бъде направено с получените видения? Авакум 2:2

“На едно събрание през ноември 1848 г. в Дорчестер, Масачузет, ми беше дадено едно видение за известяване на вестта, за запечатващата вест и за дълга на братята да издават чрез печат вестта (светлината), която свети по нашия път.

Когато видението приключи, казах на мъжа ми: “Имам една вест за теб. Трябва да започнеш да печаташ едно малко списание и да го изпращаш на хората. Нека отначало бъде малко, но когато хората четат, ще ти изпращат парите за печатането и още отначало ще имаш успех. Беше ми показано, че от това малко начало ще потекат потоци светлина, които ще достигнат целия свят.” ЖД ЕГУ 73

б. Освен предсказване на бъдещи събития какви други бяха задълженията на пророците? Осия 6:5; 12:10,13; Неемия 6:7

“Божии пророци бяха изпратени (до израилтяните в робство) с изобличения и предупреждения. Народът беше пробуден да види вината си и се смири пред Бога, и се върна към Него с истинско покаяние. Тогава Господ им изпрати вест на насърчение, заявявайки, че Той ще ги освободи от робството им и ще ги възстанови за Негова слава.” СЦ, V, 468

“Работата на Елисей като пророк бе в известен смисъл различна от работата на Илия, комуто бяха поверени вести на изобличение и осъждане. Гласът му укоряваше без страх, като призоваваше царя и народа да изоставят злите си пътища. Мисията на Елисей бе много по-миролюбива. Той трябваше да подпомогне и утвърди започнатото от Илия дело и да научи народа на Господния път. Боговдъхновеният доклад го рисува като човек, лично общуващ с народа. Придружен от пророческите синове, той носеше лек и радост чрез чудесата, които вършеше, и служенето си.” ПЦ, 123

“Йоан, като пророк, стоеше като Божии представители, да покаже връзката между закона и пророците и християнската религиозна система. Неговото дело и служба сочеха назад към закона и пророците, докато той в същото време сочеше на хората напред към Христос, като Спасителя на света.” ДП, II, 57

Сряда

17 юни

4. ПРОРОЧИЦИ

а. Назови някои от жените, които Бог призова на пророческа служба. Изход 15:20; Съдии 4:4; 4Царе 22:14; Лука 2:36; Деяния 21:8,9

“В Израил живееше една жена, известна с благочестието си, и чрез нея Господ избра да освободи народа Си. Името ѝ беше Девора. Тя беше познатата като пророчица и при отсъствието на обикновени съдии, народът я търсеше за съвет и правосъдие.” ДБ 37

“Пророчицата живееше в Ерусалим близо до храма. Умът на царя, обезпокоен от лоши предчувствия, се обърна към нея и реши да запита Господа чрез този избран вестител и да научи, ако е възможно, дали чрез някакви средства в обсега на неговата власт, може да спаси грешащия Юда, който беше сега пред прага на гибелта.” ДБ 44

б. След като двама мъже (Уйлям Фой и Хейзън Фос) отказаха да разкриват Божието откровение на народа, какво беше показано на Елън Гулд Хармон? Как се титулуваше сама тя и защо?

“Малко след отминаването на 1844 г. получих първото си видение. Посетих една близка сестра в Христос, чието сърце бе свързано с моето. Ние, пет жени, коленичихме тихо до семейния олтар. Докато се молихме, Божията сила дойде в мене, както никога преди. Като че ли бях обгърната със светлина и се издигах все по-високо над земята. Обърнах се да видя адвентния народ в света, но не можах да го забележа. Глас ми каза: “Погледни отново и гледай малко по-нагоре.” Тогава вдигнах очи и видях прав и тесен път, възвишаващ се над света. По този път адвентният народ вървеше към града, намиращ се в края му.” СЦ, I, 56

“Никога не съм претендирала, че съм пророчица. Ако някой ме нарече-ше така, аз не бих търсила причина за спор. Моето дело се разпростря в такава насока, че аз не бих могла да нарека себе си другоаче, освен вестителка, натоварена да носи една вест от страна на Господа към Неговия народ и да изпълнявам всичко, което би ми било заповядано.” ИВ, I, 21

Четвъртък

18 юни

5. ИСТИНСКИ И ФАЛШИВИ ПРОРОЦИ

а. Кой е един от отличителните белези на църквата на Божия остатък в тези последни дни? Ефесяни 4:11; Откровение 12:17; 19:10 (последната част)

“Божият закон и Духът на пророчеството вървят ръка за ръка, да водят и съветват църквата и всеки път, когато църквата е признавала това чрез послушание на Неговия закон, Духът на пророчеството е бил изпращан да я направлява в пътя на истината...”

Църквата на остатъка ще признава Бог в Неговия закон и ще има пророческата дарба. Послушанието към Божия закон и дара на пророчеството винаги е отличавало истинския Божи народ и изпитът обикновено е бил върху това как се изявява понастоящем.” ВЛЛ 33

“Сатанински план е да отслаби вярата на Божия народ в свидетелствата. Следва скептицизъм по жизненоважните точки на вярата – нашите стълбове, - след това съмнения в Священото Писание и накрая непрестанен марш надолу към гибелта. Когато се усъмнят и се откажат от свидетелствата, в които някога са вярвали, Сатана знае, че измамените няма да спрат

дотук и затова удвоява усилията си, докато ги доведе до открит бунт, за който няма лек и чийто край е унищожение.” СЦ IV, 197

“Ако изгубите доверие в свидетелствата, вие ще се отдалечите от библейската истина.” СЦ V, 98

“Най-последната измама на Сатана ще бъде да направи свидетелствата на Божия Дух без никакъв ефект.” ВЖ 296

б. Докато, от една страна, е опасно да отхвърлим думите на истинските пророци, от друга страна, какво предупреждение ни е дадено срещу фалшивите пророци? Матей 7:15; 24:25; 2Петрово 2:1,2; 1Йоан 4:1

Петък *19 юни*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- а. Как общуваше Бог с Адам и Ева?**
- б. Как е говорил Бог на народа Си в тези последни дни?**
- в. Назови главните задължения на един пророк.**
- г. Как делото на Елън Г. Уайт беше подобно на това на древните пророци?**
- д. Какво трябва да направим, ако свидетелствата се разминават с нашата воля, пътища и практики?**

* * *

Четири световни империи в пророчеството

“Изявете и приведете ги, да; нека се съветват заедно. Кой е провъзгласил това от древността? Кой го е изявил от отдавнашното време? Не Аз ли Господ? И освен Мене няма друг Бог. Освен Мене няма Бог праведен и спасител.” (Исая 45:21)

“Господ, Който знае всичко, ще направи познати самите неща, които са от най-добър интерес за Неговите чада, и ако вижда за подходящо да прикрие събитията на бъдещето, то е само защото ни обича и желае нашето най-висше добро.” ЗВ 19.ІІІ.1889

Препоръчвани четива: Пророци и царе, 249-253 (40. Сънят на Навуходоносор)

Неделя 21 юни

1. ВАВИЛОНСКОТО ЦАРСТВО

а. С какви думи описват пророците красивия град, древния Вавилон? Исая 13:19; 14:4 Как въздейства славата на Вавилон на неговия монарх Навуходоносор? Даниил 4:30

б. Като размишляваше Навуходоносор за величието на царството си какво му беше открито в един сън? Даниил 2:1, 26-29, 31-38

“Сънят с големия образ, разкрил на Навуходоносор събития, стигащи до края на вековете, му бе даден, за да разбере ролята си в световната исто-

рия и отношението, което царството му би трябвало да има към небесното царство. Чрез тълкуването на съня му бе показано ясно, че ще бъде основано Божие вечно царство.” ПЦ 255

“Бог е управляващата сила в делата на този свят. Той променя времената и годините. Той сваля царе и поставя царе, за да изпълни собственото Си намерение.” СР, I, 49

Понеделник

22 юни

2. МИДО-ПЕРСИЯ

а. Как беше предсказано разрушението на Вавилон? Кои бяха човешките инструменти за изпълнението на това пророчество? Исаия 45:1,2; Даниил 5:30,31

“Докато онези, които бяха останали верни на Бога всред Вавилон, търсеха Господа и изучаваха пророчествата, предсказващи тяхното освобождение, Бог подготвяше сърцата на царете да покажат благоразположение към Неговия останал народ.” РХ, 21.ІІІ.1907

б. Каква забележителна опитност бе направена при царуването на Дарий Мидиянина? Даниил 6:13-22 Какво важно дело трябваше да бъде осъществено през времето на мидо-персийското царство? Ездра 5:13; 6:1; 7:12,13

“Даниил беше предпочетен пред първенците и началниците, понеже в него имаше превъзходен дух... Заради това, че се молеше на Бога, беше хвърлен в ямата с лъвовете. Зли ангели осъществиха така далечната си цел. Но Даниил продължи да се моли, дори в лъвовия ров. Позволено ли беше да бъде унищожен Даниил? Забрави ли го Бог там? О, не! Исус, мощният Началник на небесното войнство, изпрати ангела Си да затвори устата на онези гладни лъвове, за да не повредят моления се Бога човек и всички бяха мирни в онази ужасна яма. Царят засвидетелства неговото опазване и го изведе с почести.” РХ, 18.ІІ.1862

“В сърцата им (на царете) влияеха най-силните небесни посредници и Божият народ трябваше да работи неуморно, за да приведе в действие указа на Кир.” ПЦ 291

“Местните служители на мидо-персийското царство посетиха завърналите се изгнаници и искаха от тях да им съобщят името на човека, който им беше наредил да строят отново. Ако юдеите по това време не бяха уповавали на Господа за ръководство, това запитване, направено от човечи с висша власт, можеше да има пагубни резултати за строителите. “Но върху старейшините на юдеите беше окото на техния Бог, така че не можеха да ги спрат, докато не се отнесе работата до Дарий.” (Ездра 5:5) На служителите бе отговорено така мъдро, че те решиха да пишат писмо до Дарий Хистапс, царя на Мидо-Персия, насочвайки вниманието му към първоначалния указ, издаден от Кир, нареждащ, Божият дом в Ерусалим да бъде построен и че разносните за същия да бъдат заплатени от царската хазна.” РХ, 26.ХІІ.1907

Вторник

23 юни

3. ГЪРЦИЯ

а. Каква част и с какъв материал от образа е представена третата световна империя? Даниил 2:39 **Защо Мидо-Персия приключи и беше последвана от Гърция?**

“Мидо-персийското царство беше посетено от Божия гняв, понеже в него беше потъпкан Неговия закон. Страхът от Бога нямаше никаква сила между народа. Порочност, богохулство и поквара имаха преобладаващо влияние в това царство; и царствата, които последваха, бяха дори по-долни и покварени. Те се развратиха, понеже отхвърлиха Бога. Забравяйки Го, те падаха все по-ниско по-скалата на везната.” РХ, 6.ІІ.1900

“Обожествяването на мъртвите заема видно място в почти всяка езическа система под формата на предполагаемото общуване с тях. Вярва се, че боговете предават волята си на хората, а също, че им дават съвети, когато те поискат това от тях. Ето какво са представлявали прочутите оракули на Гърция и Рим.” ИВ, ІІІ, 150

б. Следвайки примера на предишните две царства, как завърши гръцкото царство? Даниил 7:6,12; 8:5-8

Даренията от първата събота - за Южно-славонската уния

“На всеки народ, който се е появявал на сцената на действието в този свят, е било позволено да заеме своето място на земята, за да се види дали ще изпълни целта на Наблюдателя и Святия. Пророчеството е отбелязало издигането и падането на великите световни империи – Вавилон, Мидо-Персия, Гърция и Рим. С всяка една от тях, както и с по-слабите народи, историята се е повтаряла. Всяка една от тях е имала своя пробен период и всяка от тях е пропадала, изгубвала славата и силата си, отстъпвайки мястото си на друга.” В 192

“От издигането и падането на народите, както става ясно от книгите *Даниил* и *Откровение*, трябва да научим колко безполезна е просто външната и светска слава. Вавилон, с всичката си сила и великолепия, подобни на които нашият свят никога не е виждал – сила и великолепия, които на хората от онова време изглеждаха така стабилни и трайни – как напълно премина! Така загинаха мидо-персийското царство и царствата на Гърция и Рим.” ВЖ 345

Сряда

24 юни

4. РИМСКАТА ИМПЕРИЯ

а. Коя част от образа представлява Римската империя и от какъв материал беше направена тя? Даниил 2:40 С какво се характеризираше Рим?

“Материалите в образа (показан на Навуходоносор), символизиращи различните царства, ставаха все по-малко чисти и ценни от главата надолу. Главата на образа беше злато, гърдите и ръцете от сребро, бедрата от мед, а стъпалата и пръстите от желязо смесено с глина. Така царствата, представени чрез тях, се израждаха по стойност.” РХ, 6.ІІ.1900

б. Какви важни събития станаха при римското управление? Лука 2:1-7; 21:20,21 Накрая в какво се изроди мощната Римска империя?

“Ангели гледаха уморените пътници, Йосиф и Мария, пътуващи към Давидовия град, да бъдат записани според указа на Цезар Август. Тук Йосиф

и Мария бяха доведени по Божието провидение; защото това беше мястото, предсказано от пророчеството, където Христос трябваше да се роди. Те потърсиха място да починат в странноприемницата, но продължиха, понеже нямаше място. Богатите и почетните бяха добре дошли и намираха освежение и място, докато тези уморени пътници бяха принудени да търсят подслон в долнокачествена сграда, която подслоняваше немите животни. Тук бе роден Спасителят на света.” РХ, 17.XII, 1872

“Христос щеше да отклони бедствието за евреите, ако Го бяха приели. Но завистта и ревността ги направиха непреклонни. Те решиха да не признаят Исус от Назарет за Месия... Свирепите им необуздани страсти предизвикаха гибелта им. В сляпата си ярост се унищожаваша един друг. Бунтовният им дух, упоритостта и гордостта им навлякоха гнева на римските завоеватели. Ерусалим бе разрушен, храмът се превърна в развалини, а площта му бе разорана с плуг като нива. Юдовите чада загинаха от най-ужасни видове смърт. Милиони бяха продадени като роби в езически страни.” ПЦ 367

“Огромната Римска империя се разпадна на части и от нейните развалини се издигна онази мощна сила, римокатолическата църква.” МИ, 22.IX.1903

Четвъртък

25 юни

5. РАЗДЕЛЕНОТО ЦАРСТВО

а. Царството на Рим беше представено чрез нозете от желязо. От какво се състоеше материалът на ходилата? Даниил 2:41,42

“Според видения от Навуходоносор образ ние се намираме в пръстите – състояние на разделение и рушащ се материал, който не може да остане съединен. Пророчество ни показва, че великият Господен ден е съвсем наблизо и няма да закъснее.” СЦ I, 312,313

б. Какво беше предсказано за смесването на желязо и кал в стъпалата и пръстите на образа? Даниил 2:43 Кое събитие ще стане във времето на разделеното царство? Даниил 2:44,45; 7:18,27; Псалм 37:29

Даренията от първата събота - за Южно-славонската уния

“Образът, показан на Навуходоносор, докато представя израждането на земните царства от сила и слава, представя също съответно израждането на религията и морала между хората в тези царства. Народите, като забравиха Бога, в същата степен отслабнаха морално.” СР, I, 50

“Михей 4:8 (цитирано) Царството, загубено поради греха, е възвърнато от Христос и изкупените ще го притежават с Него.” ДП, IV, 489

“Великият изкупителен план води света към пълното му завръщане в Божието благоволение. Всичко изгубено чрез греха се възстановява. Не само човекът, но и земята е изкупена, за да бъде вечен дом на послушните. В продължение на шест хиляди години Сатана се е борил да завладее земята. Сега Божието първоначално намерение за нейното създаване бива изпълнено.” ПП 227, 228

Петък

26 юни

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- а. Кои вести беше шокиран да чуе гордият Навуходоносор?
- б. Какво можем да научим от начина, по който Бог работеше в сърцето на езическите управници, такива като Дарий Медиянина и Кир, персийския цар?
- в. Кое предупреждение от издигането и падането на различните империи трябва да вземем под внимание?
- г. Опиши горчивото зло, което дойде над онези, които отхвърлиха Христос.
- д. Какво е символизирано чрез желязото смесено с глина и как ще завърши тази ера?



Събота, 4 юли 2009 г. е ден за всеобщ пост и молитва за лично осветение и за успеха на Божието дело.

ПРОГРАМА

за общообразователния час в събота следобед

През това тримесечие ще започнем изучаването на книгата “Вест към младите” от Е. Уайт.

АПРИЛ

старото
издание

	стр.
4 1. Изграждане характер за вечността	
Божият план за младежта	5
11 3. Старание да се угоди на Бога	15
18 7. Образци на способност	24
25 Благодарствен час	

МАЙ

2 Борбата с греха	31
9 14. Морална издръжливост	40
16 20. Противопоставяне на изкушенията	53
23 Печелене на победи 24. Напред	64
30 Благодарствен час	

ЮНИ

6 27. Победата е осигурена	71
13 Ходене във виделина	
32. Растене в благодта	84
20 35. Себеобладание	93
27 Благодарствен час	

АПРИЛ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	сряда	Притчи 8:11-14,17	Псалм 149:1,4-6
2	четвъртък	1Ретовници 22:12,13	1Петровоо 4:12-16
3	петък	Псалм 119:37-41	Молитвен час
4	събота	Исаия 52:7,8	
5	неделя	Йоан 12:35-36	Деяния 4:32
6	понеделник	Притчи 28:6	1Йоан. 4:9-12
7	вторник	Псалм 19:7-11	Иов 35:1-8
8	сряда	Второз. 17:19,20	Исаия 61:8-10
9	четвъртък	Наум 1:7	Иов 5:6-12
10	петък	2Летовници 6:14,19	Молитвен час
11	събота	Михей 6:6-8	
12	неделя	2Коринтяни 4:6-10	Деяния 10:38-43
13	понеделник	Притчи 4:23-27	Михей 2:10,12
14	вторник	1Царе 2:2,3	2Летовници 34:27
15	сряда	Лука 12:15-21	Матей 9:20-22
16	четвъртък	Притчи 19:21,27	Авдия 15-17
17	петък	2Петрово 3:8-12	Молитвен час
18	събота	Деяния 4:32,33	
19	неделя	Римляни 12:16-21	Езекиил 3:19-21
20	понеделник	Юда 20-26	Иов 5:6-12
21	вторник	Притчи 5:1,2,21-23	Осия 14:1,2
22	сряда	2летовници 15:5-7	Матей 7:16-21
23	четвъртък	Псалм 138:6-8	Притчи 19:20-23
24	петък	Евреи 13:5,6	Молитвен час
25	събота	Лука 6:47-49	
26	неделя	Левит 19:16-18	Деяния 1:7-11
27	понеделник	2Петрово 3:13,14	Притчи 3:21-26
28	вторник	Еремия 15:11,15,16	Йоан 8:12,32
29	сряда	2Царе 15:15	Деяния 1:13,14; 2:1
30	четвъртък	Езекиил 18:20-24	Деяния 2:42,46,47

МАЙ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1 2	петък събота	2Летовници 6:14,19 Псалм 133	Молитвен час
3 4 5 6 7 8 9	неделя понеделник вторник сряда четвъртък петък събота	Исая 1:16,17 Псалм 119:1-8 Филип. 4:11-13 2Лет. 19:7 Притчи 19:15-17 Иов 34:21-23 Псалм 132:13-16	Евреи 2:17,18 1Коринтяни 9:22-24 Притчи 11:9,10 Осия 10:12 Деяния 10:1-4 Молитвен час
10 11 12 13 14 15 16	неделя понеделник вторник сряда четвъртък петък събота	1Коринтяни 10:11-15 Псалм 145:9,10,15-18 Притчи 11:27,28 Исая 48:17,18 Римляни 12:1-2 Псалм 62:1,2 Откр. 22:12-14	1Коринтяни 10:1-6 Римляни 2:17-24 Евреи 2:9-11 Марк 14:32-41 Осия 14:5,9 Молитвен час
17 18 19 20 21 22 23	неделя понеделник вторник сряда четвъртък петък събота	Псалм 97:10-12 Второз. 32:29-36 Притчи 8:32-36 1Петр. 3:10,11,17,18 Псалм 71:8,9 1Царе 15:22,23 (първа част) Псалм 144:12,13,15	Исая 66:13,14 Псалм 23 Езекиил 18:30-32 Еремия 15:15-21 Евреи 4:1,2 Молитвен час
24 25 26 27 28 29 30	неделя понеделник вторник сряда четвъртък петък събота	1Петрово 5:5-7 Притчи 1:10,13-15 Псалм 119:132,133 1Коринтяни 3:18,19 Марк 5:35,36 Лука 16:9-13 Псалм 66:13,14,16-20	Марк 5:25-34 Еремия 16:10-12 Евреи 2:1-3 Йоан 6:66-69 Псалм 77:10-12 Молитвен час
31	неделя	Филипяни 3:7,8	Второз. 32:3-6

ЮНИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	понеделник	Псалм 62:5-8	Числа 23:19,20
2	вторник	Йоан 14:13-18	Евреи 7:19,25
3	сряда	Псалм 103:1-5	Еремия 33:15,16
4	четвъртък	Яков 1:11,12	Псалм 77:1-12
5	петък	Евреи 13:14-16	Молитвен час
6	събота	Деяния 2:16-21	
7	неделя	1Коринтяни 15:58	Матей 26:26-30
8	понеделник	Марк 12:28-33	Яков 1:23-27
9	вторник	Псалм 62:10-12	Римляни 8:16-18
10	сряда	3Йоан. 2-4 (първата част)	Евреи 10:35-39
11	четвъртък	Псалм 78:3-7	Матей 14:23-27
12	петък	1Коринтяни 12:7-10	Молитвен час
13	събота	Ефесяни 3:14-21	
14	неделя	1Петрово 5:5-11	Авакум 2:3,4
15	понеделник	2Коринт. 6:1,2	Захария 2:8
16	вторник	Псалм 51:10-12	Марк 4:35-40
17	сряда	2Петрово 3:13,14	Евреи 11:6
18	четвъртък	Евреи 12:11-14	Псалм 50:1-5
19	петък	Псалм 59:16,17	Молитвен час
20	събота	Псалм 118:15,16,19-26	
21	неделя	Притчи 21:2-3	Откровение 1:5-7
22	понеделник	1Тимотей 6:6-12	Исаия 66:13,14
23	вторник	1Тимотей 6:17-21	Евреи 13:20,21
24	сряда	3Йоаново 11	Матей 11:28-30
25	четвъртък	Псалм 20:1-4	Исаия 59:12-16
26	петък	Исаия 54:17	Молитвен час
27	събота	Йоан 7:37,38	
28	неделя	Ефесяни 4:21-24	Притчи 3:21-26
29	понеделник	Исаия 55:6-9	Захария 8:13
30	вторник	1Солунци 4:11,12	Еремия 14:20-22